

NR.1/2023

„PROTEJAȚI BUJORUL DE MUNTE!”

MĂNECIU 2023

NR.1/2023

„PROTEJAȚI BUJORUL DE MUNTE!”

Auxiliar didactic pentru învățământ preșcolar

Colectiv de redacție

Prof. învă. preșc. Ghencea Elena Luminița

Prof. învă. preșc. Toma Olivia

Coordonatori

Prof. învă. preșc. Ghencea Elena Luminița

Prof. învă. preșc. Toma Olivia

MĂNECIU 2023

CUPRINS

1.	TOMA OLIVIA și GHENCEA ELENA LUMINIȚA, Grădinița cu Program Normal „Ceata lui Pițigoi, Măneciu, Județ Prahova <i>Legenda Bujorului</i>	6-11
2.	TRĂSCĂU CRISTINA ȘTEFANIA, Grădinița cu Program Normal Nucșoara de Jos, Județ Prahova <i>Referat- Contribuția activităților de educație ecologică la dezvoltarea personalității copiilor</i>	12-15
3.	DRĂGĂNOIU MARIANA ,Grădinița cu Program Normal „ Academia prichindeilor”, Izvoarele, Județ Prahova <i>Referat- Bujorul de munte</i>	16-17
4.	DRAGOMIR VALENTINA, Grădinița cu Program Prelungit și Program Normal “Crai Nou”, Ploiești, Județ Prahova <i>Referat- Să protejăm natura!</i>	18-20
5.	BRATU OANA CRISTINA, Grădinița cu Program Prelungit și Program Normal Marshmallow, Ploiești, Județ Prahova <i>Referat- O viață sănătoasă înseamnă un mediu curat</i>	20-22
6.	NĂNĂU AMALIA, Grădinița cu Program Prelungit Nr. 276 Sect.2, București <i>Referat- Activitățile outdoor în grădiniță</i>	23-25
7.	CURSARU ELENA DANIELA, Grădinița cu Program Normal „Căsuța magică”, Măneciu, Județ Prahova <i>Referat- Ecologie prin joc</i>	26-28
8.	LAZĂR RAMONA-ELENA, Grădinița cu Program Prelungit Nr. 23, Ploiești, Județ Prahova <i>Referat- Împreună salvăm planeta noastră!</i>	28-30
9.	CĂPRARU VICTORIA, Grădinița cu Program Normal Buzota, com. Apostolache, Județ Prahova <i>Referat- Educația ecologică – educația viitorului</i>	31-33
10.	ALBU IULIANA-ANA, Grădinița cu Program Prelungit Nr. 21 Ploiești, Județ Prahova <i>Referat-Educația ecologică în grădiniță-proces complex continuu și de durată</i>	34-36
	BÂRDEA ALINA, Grădinița cu Program Prelungit Nr. 21, Ploiești, Județ Prahova	36-39

11.	Referat- <i>Importanța educației ecologice în grădiniță</i>	
12.	LAMBRU ANA MARIA, Grădinița cu Program Prelungit Nr. 21, Ploiești, Județ Prahova Referat- <i>Educația ecologică în grădiniță</i>	39-41
13.	BREBEANU IONICA, Grădinița cu Program Prelungit Nr. 21, Ploiești, Județ Prahova Referat- <i>Educația Ecologică în grădiniță</i>	42-43
14.	MITREA ANA-MARIA, Grădinița cu Program Prelungit Nr. 21 Ploiești, Județ Prahova Referat- <i>Rolul educației ecologice în salvarea planetei</i>	43-47
15.	PREDĂ MARIA ALEXANDRA, Grădinița cu Program Prelungit Nr 21, Ploiești, Județ Prahova Referat- <i>Sănătatea planetei stă în mâinile noastre!</i>	47-50
16.	VOICILAȘ DANIELA SOFIA, Grădinița cu Program Prelungit Nr 21, Ploiești, Județ Prahova Referat- <i>Educația ecologică începe din grădiniță</i>	51-54
17.	POPA GABRIELA, Grădinița Disney, Homorâciu, Județ Prahova Referat- <i>Educația ecologică în grădiniță</i>	54-57
18.	CEPOIU IONELA, Grădinița cu Program Prelungit „Curcubeul Copilăriei” Măneciu, Județ Prahova Referat- <i>Educația Ecologică în grădiniță</i>	57-58
19.	BRATU-ROTARU MIHAELA-ADRIANA, Colegiul „Ferdinand I”, localitatea Măneciu, Județ Prahova Referat- <i>Educarea copilului privind protecția mediului- un pas mare pentru salvarea Terrei</i>	59-60
20.	PETRE MIHAELA CRISTINA, Grădinița Marshmallow, Ploiești, Județ Prahova Referat- <i>Educația ecologică în grădiniță</i>	61-63
21.	DUȚĂ GEORGIANA , Colegiul „Ferdinand I” comuna Măneciu, Județ Prahova Referat- <i>Poluarea fonică</i>	63-67
22.	TOMA ELENA TATIANA, Colegiul „Ferdinand I” comuna Măneciu, Județ Prahova Studiu- <i>Importanța colaborării grădiniță-școală-familie-societate</i>	67-70
23.	LINEA ELENA LUMINIȚA , Colegiul „Ferdinand I” comuna Măneciu, Județ Prahova	70-71

	<i>Povestea unei picături de apă!</i>	
24.	TĂNĂSESCU ROXANA MIHAELA, Grădinița cu Program Prolungit Nr 21, Ploiești ,Județ Prahova <i>Proiect de activitate integrată</i>	72-79
25.	COMAN CONSTANȚA IULIANA, Grădinița cu Program Normal „Căsuța Piticilor”, sat Cheia, com. Măneciu, Județ Prahova <i>Poezie- Avertizare</i>	80-81
26.	SECUIU LUMINIȚA, Grădinița cu Program Normal „Căsuța Magică” Măneciu, Județ Prahova <i>Poezie- Natura ne e a doua casă</i>	81-82
27.	SAVU-NEDA IOANA FLORENTINA, Grădinița Step by Step cu Program Prolungit și Program Normal “Rază de Soare, Localitatea Ploiești, Județ Prahova <i>Poezie- Ecologie în versuri</i>	83-85
28.	TOADER SIDONIA OANA, Grădinița cu Program Prolungit și Program Normal “ Crai Nou”, Ploiești, Județ Prahova <i>Poezie- Ecologiștii</i>	85-86
29.	IRIMIA VASILICA MĂDĂLINA, Grădinița cu Program Prolungit și Program Normal Step by step „Rază de soare” Ploiești, Județ Prahova <i>Poezie-Albinuțele și natura</i>	86-87
30.	TEMISTOCLE GABRIELA, Școala Gimnazială Dârvari Comuna – Valea Călugărească, Județ Prahova <i>Poezie- Natura,prietena mea</i>	87-88
31.	DRĂGĂNOIU MARIANA, Grădinița cu Program Normal „Academia prichindeilor”, Loc. Izvoarele, Județ Prahova <i>Poezie- Bujorul de munte</i>	88-89

LEGENDA BUJORULUI

**Culeasă de Toma Olivia și Ghencea Elena Luminița
GPN „Ceata lui Pițigoi” Măneciu**

A fost odată ca niciodată un băiețel pe nume Alex, care locuia cu familia lui, departe în munți. Aveau o cabană mică pe care o administrau și se ocupau de oaspeții care soseau zilnic la ei – drumeți veniți în plimbări, mânați de dragostea de munte.

Băiețelul adora să alerge liber în natură. Se trezea dimineața, saluta soarele și muntele, fugea la izvorul din apropiere și verifica dacă au apărut urme noi de animale prin preajmă. Tare mult se bucura dacă găsea ceva, căci el era prieten cu toate ființele care locuiau, ca și el, pe munte.

Cabana era construită într-o poieniță luminoasă, iar pe dâmbul din spatele ei străjuiau doi brazi maiestuoși. Aceștia aveau între ei un leagăn care-i plăcea lui Alex tare mult. Muntele, văzând cum băiatul îl privește zi de zi, a prins drag de el. Îl cunoștea încă de mic, de când îi gădila cărările, umblând cu piciorușele desculțe. Tare mult se bucura simțindu-i gândurile sincere față de restul animalelor din zonă. Îl simpatiza și avea mereu grijă de el. Dacă se împiedica, făcea să apară exact la îndemâna lui o crenguță de care să se agațe. Dacă aluneca, trimitea o rădăcină de copac să-l oprească din cădere. Muntele îl considera prietenul său și era foarte fericit să-l vadă crescând.

Alex trecuse de 12 ani și mergea de-acum singur pe toate cărările din jurul cabanei. Avea, împreună cu părinții săi, o tradiție: o dată pe an, mergeau într-o parte a muntelui care se umplea vara de bujori de munte, niște floricele mov mici și foarte frumoase, cu miros îmbătător. Acestea erau niște plante minunate pentru ceai și ei serveau adesea turiștii cu ceai de bujor. Anotimpul bujorului se apropia. Era o călătorie de 2-3 ore până în acel loc, iar băiatul o aștepta cu nerăbdare. Florile pe care le aveau de anul trecut erau pe terminate, astfel că urma să meargă să culeagă din nou bujori.

Iată că dimineața călătoriei a sosit. S-a trezit devreme, la primele raze ale dimineții, și a pornit-o din loc.

– Bună dimineața, munte, spuse el când păși afară din cabană. Bună dimineața, soare! Fiți tovarășii mei de călătorie astăzi!

Muntele și soarele încuviințară bucuroși.

Cu nerăbdare, băiatul porni la drum. Îl așteptau minunatele flori.

– Da, gândi el, florile de bujor sunt printre puținele flori care reușesc să crească pe munte. E totuși destul de sus și clima destul de aspră. Când bujorul e în floare, întreaga coastă de munte devine de un mov incredibil. Ce mândru trebuie să fie muntele de el! Mândru și mai ales parfumat, chicoti băiatul în cugetarea sa.

Și chiar așa era. Muntele era nespus de fericit de câte ori apăreau aceste minunate flori pe spatele lui. În bătaia vântului răcoros, tot aerul mirosea a bujori. Sătenii din apropiere veneau, cu mic cu mare, să adune și ei din plantele acestea, iar florile se terminau înainte ca muntele să se bucure pe deplin de ele. Totuși, muntele nu se supăra, ci oferea cu bucurie tot ce avea.

Orele au trecut și băiatul se apropia din ce în ce mai mult de coasta plină de bujori.

– O, munte, arăți minunat, așa înflorit! spuse el.

Muntele îl auzea și era fericit. Foșni doi copaci, drept mulțumire.

Continuă să meargă pe cărare, încântat de momentul când va ajunge în poieniță și va culege mândrele flori.

Curând se pomeni în mijlocul lor.

– Ce drum lung, spuse el, oprindu-se să se odihnească înainte să culeagă bujorii.

Stătea acum pe coastă, admirând florile. Simțea vântul din jur transformându-se într-o adiere parfumată și deveni conștient de muntele care-i susținea pașii. Îi ceru muntelui încuviințarea de a-i culege florile. Știa că acesta le oferă cu dragoste, dar și că era frumos să-i ceară voie și să le culeagă cu blândețe. Apoi, desigur, să-i mulțumească că le-a crescut așa frumoase și aromate.

Privi bujorii de aproape. Întinse mâna să rupă o florică. Așteptase momentul acesta de un an de zile. Dar parcă ceva îl oprea. Făcuse atâta drum până aici ca să culeagă florile, însă acum orice dorință de a le rupe dispăruse cu desăvârșire.

– Of, mama se va supăra dacă nu merg cu bujori acasă, acesta e ceaiul nostru cel mai apreciat de către turiști, va trebui să le culeg. Dar dacă totuși nu o să le adun? Sunt așa gingașe și minunate și abia ce s-au deschis, nu pot să fac asta... Nu pot să-i fac asta muntelui, el așteaptă de un an de zile să-i crească florile, iar acum, când au crescut, să i le rup eu... Ah, ce să fac...

Încercă să se convingă singur că plantele sunt acolo crescute tocmai ca cineva să le culeagă, pentru că se vor ofili oricum după o bucată de timp.

– Da, așa e, spuse băiatul. Dar ele mai țin încă 2 săptămâni. Când le va trece vremea, poate o să mai vin o dată și o să le culeg atunci. Acum nu mai pot să o fac.

Muntele îl înțelegea. Știa că dacă băiatul crește zilnic în brațele lui și îi vorbește, îl salută, și îl respectă, iar ziua aceasta era inevitabilă. Oamenii care îndrăgesc cu adevărat muntele umblă cu grijă pe poteci, nu strigă să-i deranjeze liniștea, nu-i rup florile. Beau fără zgomot din pâraiașele lui și nu scrijelesc copacii. Într-adevăr, nu mulți oameni simțeau asta, chiar dacă petreceau mult timp lângă munte. Băiatul era special. De-asta îl și îndrăgise încă de când era mic. Simțindu-i gândurile acum și văzând că nu voia să-l supere luând din flori, tare mult se înduioșă.

– Dar ce bine ar fi dacă... dacă.. Dacă aş reuși, stând aici, să le miros cu nesaț astfel încât răsuflarea mea să se umple de flori. Să le privesc până când ochii mei aproape că vor luci de nuanța lor. Să le ascult în bătaia vântului până când le voi auzi oricând doresc. Să le ating până când le voi simți catifelate de câte ori aş avea nevoie de ele.

– Să fiu și eu bujor și, dintr-o răsuflare, să pot da aromă ceaiului. Da, asta ar fi minunat!

Fără să creadă totuși că așa ceva ar fi posibil, începu să respire adânc mirosul florilor de bujori, plin de gânduri de recunoștință. Le privea cu nesaț și le asculta cu simțurile încordate, rugându-i să-i dea și lui o parte din aroma lor. Simțea cum și bujorii îl priveau...

Drumul până acolo a fost obositor, efortul lui de asemenea, așa că mintea-i hoinări departe pentru câteva momente și apoi el adormi în poiană.

Florile, care i-au simțit pașii de departe, au răsuflat și ele fericite, înțelegând acum că nu vor fi culese. Voiau să trăiască, măcar încă 2-3 zile, să mai admire priveliștea din locul unde se aflau, să vadă și să simtă soarele pe petalele lor. De când erau semințe se pregătiseră pentru asta, și-acum le-ar fi părut rău să fie culese. Dacă asta s-ar fi întâmplat, e adevărat că nu s-ar fi supărat prea tare. Știau ce delicat de minunate sunt și înțelegeau că oamenii nu puteau să le reziste.

– Poate dacă nu eram așa parfumate.. oftară ele, dar imediat și-au uitat relele gânduri și-au prins a cânta împreună cu șoaptele vântului.

Aceste flori aveau micile lor zâne protectoare. Cum altfel să fi reușit să crească așa de departe, acolo unde alte flori nu reușesc? Zânele le-au încălzit, le-au ocrotit de vântul rece sau de ploile aprige. Mândre de creațiile lor, aproape că dansau de bucurie văzând că băiatul nu le mai culege.

– Și totuși, ce gând ciudat! rosti una dintre ele, să vrea să ia o parte din calitățile florilor doar ... privindu-le și mirosind-le... Cât de drăguț a fost însă cu ele și cu noi. Poate-l putem ajuta...

– Asta e o surpriza, vorbi o zână de la un bujor mai roșiatic. Și știți ce? Eu îl voi ajuta și voi sădi îl el aroma florilor. Ne stă în putere! Haideți și voi, se adresa suratelor ei, poate reușim să facem aroma suficient de puternică încât să-i ajungă să facă ceaiuri și sirop cât va pofți el!

Zânele, în fericirea lor, au fost pe dată de acord. S-au adunat în jurul băiatului adormit în poieniță și au suflat aromă de flori în răsuflarea lui. I-au impregnat pielea cu miros de bujori și i-au pus irizații violete în albastrul ochilor. Până și vocea lui prinse ceva din gingășia florilor. Vraja a fost îndeplinită.

Când Alex se trezi, soarele încă mai încălzea stând sus pe cer. Mirosul de bujori îl învăluia foarte tare. Nu mai simțise asemenea parfum, parcă întregul lui simț era scăldat în esență de bujori. Ochii îi erau plini de petale de bujor iar pielea, trandafirie și înmiresmată.

– Cu adevărat florile astea sunt niște minunății, spuse cu încântare

Mulțumi muntelui pentru creațiile lui frumoase, mulțumi fântâniței din care bău puțină apă și vântului că l-a lăsat să doarmă, apoi o porni către casă. Nu știa ce urma să-i spună mamei lui, de ce nu a cules flori.

Se bucura acum de priveliște și de drum. Își va face griji pentru asta atunci când va ajunge acasă.

Mai târziu, ajuns la cabană, i-a spus mamei lui că a pus florile la uscat. Spera să tragă de timp suficient și poate să meargă să le culeagă peste vreo 2 săptămâni, când urmau să se ofilească.

– Dar nu mai sunt bune atunci, gândi el, știind că florile pentru ceaiuri trebuie culese atunci când sunt mai în putere. Ei, în sfârșit.. rosti el preocupat, vor fi bune și atunci.

Trecură două zile de la întâmplare și fapta sa nu fusese descoperită. Astăzi însă aveau oaspeți la cabană și probabil că vor dori ceai de bujori. Frica lui s-a adevărit spre seara, când mama sa l-a rugat să ia o mână din florile proaspăt adunate și să pregătească un ibric mare de ceai.

Băiatul a mers cu teamă în bucătărie. Spera să găsească niște flori de anul trecut în cutie, să le folosească pe acelea. A pus apă la fiert și cutia de flori vechi, alături. Mai erau câteva, dar nu destule pentru toată cantitatea de apă pe care-o avea pe foc.

– Ah, gândi el.. Dacă s-ar putea..

Privi apa fierbând. Aroma de bujor, primită de la zâne, a început să se dezvolte. Irizațiile violete din ochi s-au aprins și, fără ca băiatul să știe ce se întâmpla, au început să infuzeze apa. Respirația lui pătrundea dulce și aromată în apă. Mâna lui, care ținea ibricul, participa de asemenea la transformare. Alex doar privea apa, fără nicio așteptare, când a fost învăluit de aroma ceaiului. Nu știa dacă este adevărat sau e doar în imaginația lui. În ibric era doar apă, nu avea de ce să simtă miros de bujori. Dar parcă acum culoarea apei era deja schimbată.

În momentul acela, mama sa intră în cameră.

– Vai, ce plăcut miroase, parcă mai puternic ca niciodată. E ceaiul gata? întrebă ea, neașteptând răspuns.

Alex ezită, însă în clipa următoare mama sa fu lângă el, turnând puțină apă din ibric. Gustă și fața i se luminează.

– O, dar este un ceai excelent! exclamă ea.

Alex ameți. Alergă afară. Era aproape seară și aerul tot mirosea a bujori. De data asta nu mai știa dacă sunt florile sau era el. Dar din acea zi, el păstră darul zânelor de a face ceai și sirop doar îndreptându-și gândurile la aroma și frumusețea florilor pe care le simțise el, într-o zi, pe munte.

Sfârșit

CONTRIBUȚIA ACTIVITĂȚILOR DE EDUCAȚIE ECOLOGICĂ LA DEZVOLTAREA PERSONALITĂȚII COPIILOR

**Prof.înv.preșcolar Trăscău Cristina Ștefania
GRĂDINIȚA CU P.N. Nucșoara de Jos, Prahova**

MOTTO: „Pe copil îl educă tot ce-l înconjoară: câmpul, pădurea, marea, munții, rândunelele, cucul. Faceți tot posibilul ca și copiii dumneavoastră să iubească tot ce-i înconjoară, pentru că fără dragostea față de natură și animale omul nu poate să simtă din plin ceea ce numim, ca fiind cel mai de preț dintre cuvinte – VIAȚA (C. MIHĂIESCU)

Mediul înconjurător în care copiii își desfășoară activitatea constituie un prilej permanent de influențare asupra personalității acestora. Copilul încă de la naștere intră în relații din ce în ce mai complexe cu mediul în care trăiește , dezvoltându-se sub influența lui directă.

Preșcolarii se interesează în mod direct de natură, de fenomenele caracteristice fiecărui anotimp, își pun întrebări și caută să afle de la cei din jurul lor explicații necesare. Preșcolarii au nevoie să perceapă cel mai mare adevăr din spațiu viu: plantele se nasc și mor lăsând semințe pentru următoarea generație de plante. Sub „ bagheta” formativă a educatoarei, toți copiii trebuie să înțeleagă că orice ființă are voie să trăiască, atât plantele cât și animalele, să știe cum să se comporte dar și cum să reacționeze față de plantele și animalele în mijlocul cărora traiesc.

Activitățile de cunoașterea mediului au o importanță deosebită în dezvoltarea preșcolarilor, fiind o verigă de bază a procesului instructiv educativ din grădiniță. Mediul înconjurător reprezintă pentru copii cadrul dezvoltării lor, dar și principala sursă de cunoaștere a realității

La vârsta preșcolară, sub influența mediului înconjurător se pun bazele profilului moral al viitorului cetățean, profil ce presupune un ansamblu de reprezentări și cunoștințe morale, sentimente morale, obișnuințe morale, trăsături de voință și caracter.

Observarea sistemică a dezvoltării și schimbării plantelor în timp, a creșterii și îngrijirii animalelor educă spiritul de observație, deprinderea de a sesiza schimbările din natura și dorința de a cunoaște cauzele acestora. Noile cunoștințe transmise copiilor cu ocazia observării diferitelor fenomene ale naturii sunt percepute și memorate cu multă ușurință, preșcolarii manifestând curiozitatea de a cunoaște tot mai mult din tainele naturii. Copiii trebuie să

transforme această curiozitate nu numai într-o puternică dorință de cunoaștere, ci și de înțelegere și ocrotire a naturii.

După cum stim, vârsta preșcolară este vârsta întrebărilor. Adesea copiii ne întreabă ce este „Pământul, soarele, apa, aerul?” Putem concretiza răspunsul într-un singur răspuns - „viață” . Cele mai multe taine despre natură le putem începe a le dezlega de la vârsta preșcolară.

Pornind de la curiozitatea și interesul pe care îl manifestă copilul , consider că educația ecologică alături de celelalte laturi ale educației permanente, îl pot forma pe copil să fie un bun protector al vieții proprii, a vieții celor din jurul lui, dar și al mediului înconjurător.

Percepând mediul ca pe un organism, cunoscându-i componentele și funcționalitatea lor, preșcolarul va înțelege treptat că deteriorarea unei componente va atrage după sine și disfuncționalitatea celorlalte componente. De aceea , cunoașterea mediului este în strânsă legătură cu educația ecologică, educație de protecție și îngrijire a naturii. Copilul va fi ajutat și dirijat să găsească el singur surse de poluare și posibilități de eliminare ale acestora, să înțeleagă noțiunile de reciclare și re folosire, învățând să economisească.

Copiii sunt martori oculari ai transformărilor din viața socială, economică și din mediul înconjurător. Toate aspectele noi le stârnesc curiozitatea, pe care o manifestă prin noianul de întrebări pe care ni le pun, iar noi prin răspunsurile oferite, îi conducem la înțelegerea relațiilor dintre fenomene și rezultatul acestora. În acest sens, grădiniței îi revine importanta sarcină de natură inclusiv ecologică, aceea că, încă de la cea mai fragedă vârstă, copiii să ajungă să cunoască, să iubească și să ocrotească natura. Noi toți suntem responsabili în a construi un mediu educațional care să motiveze copilul în procesul de protejare a naturii, fiind esențial ca preșcolarul să fie educat în spiritul respectului față de mediu.

Sentimentele și atitudinile copiilor față de natură trebuie să fie de respect și grijă, având în permanență convingerea că oamenii sunt parte integrantă din natură și nicidecum superiori acesteia.

Prin activitățile de educație ecologică se vor forma la copil unele atitudini pozitive față de natură, exprimându-și gânduri și sentimente față de natură, manifestându-și grija față de aceasta. Copilul va fi capabil să aplice în contexte reale , de viață regulile și normele însușite privind protecția mediului

Astfel se pot desfășura:

- activități de observare directă sau dirijată a unor fenomene naturale;

- experiențe practice pentru determinarea poluării apei și rolul acesteia în viața plantelor, animalelor și a oamenilor;
- jocuri de rol: „De-a pădurarii” , „Îngrijim animalele din pădure”, „De-a florăresele”;
- lectură după imagini sau convorbiri tematice ca de exemplu: „ Cine ma ajută să cresc mare și voinic?”
- lecturi ale educatoarei, diapozitive, prezentări ppt și multe activități menite să-l ajute pe copil să cunoască, să-și însușească, să respecte normele și regulile de prevenire și combatere a efectelor nedorite cauzate de unele fenomene naturale, de protejarea mediului înconjurător, de menținere a sănătății individuale și colective și să înțeleagă necesitatea cultivării comportamentului și atitudinilor de protecție și autoprotecție în raport cu natura. Lucrările de la ARTĂ vor reflecta modul cum copiii văd lumea înconjurătoare. Se planifică teme diverse și accesibile vârstei ca de exemplu: „Câmp cu flori”, „Fluturi, ”, „Copiii în parc”, etc.

Nu trebuie uitat nici aportul familiei în educarea copilului în spirit ecologic. Grădinița acordă o atenție deosebită parteneriatului cu familia. Familia este partenerul tradițional al grădiniței. Părinții sunt cei care trebuie determinați să înțeleagă importanța formării comportamentului ecologic încă de timpuriu. De aceea, noi educatoarele am solicitat sprijinul părinților de a participa la toate activitățile cu conținut ecologic, de a se implica activ la organizarea și desfășurarea acestora. Nu mică ne-a fost bucuria că am găsit calea de a ajunge la sufletul lor, de a ne putea bucura împreună de activitățile desfășurate.

Respectul și dragostea față de natură trebuie modelate încă de la cea mai fragedă vârstă. Efectul unor activități practice în mijlocul naturii poate fi multiplu: îngrijind o floare sau animale mici, copilul cunoaște mai bine realitatea, simte că poate face ceva folositor pentru cei din jur și astfel se cunoaște mai bine pe el, își însușește treptat regulile specifice conviețuirii și ale comportamentului ecologic omului modern. Educatoarea are datoria de a-i deprinde pe copii, ținând cont de marea curiozitate ale acestora, să caute explicații fiecărei transformări, fiecărui fenomen din natură, pentru ca astfel, interesele cognitive ale acestora să se dezvolte alături de încrederea în forțele proprii, de bucuria și satisfacția descoperirii adevărului și totodată să își formeze un comportament ecologic corespunzător. J.J.Rousseau spunea referitor la curiozitatea copilului:

„Apropie-l de probleme și lasă-l să răspundă singur, să-și întemeieze ceea ce știe, nu pe ceea ce i-ai spus tu, ci pe ceea ce a înțeles el; să nu învețe știința, ci s-o gândească. Să-i

menținem trează curiozitatea, condiție de a-l apropia de lumea științei. Să-l stârnim pe copil să observe, să cerceteze și să descopere”.

Comportamentul ecologic presupune interiorizarea unor interese, cunoștințe, deprinderi, sentimente, atitudini, trăsături comportamentale care au ca rezultat o anumită manifestare în impactul cu mediul înconjurător. Curiozitatea copiilor duce la achiziționarea de cunoștințe multiple despre mediul înconjurător, despre modul de ocrotire și protejare al acestuia, contribuie la dezvoltarea capacității de a gândi logic și de a interpreta corect anumite aspecte din jurul lor.

În concluzie, putem spune că pe lângă acțiunile desfășurate acasă, pe stradă, pentru formarea unei conștiințe ecologice, grădinița, prin activitățile desfășurate la grupă și nu numai, îi ajută pe copii să își însușească numeroase noțiuni și cunoștințe despre problematica ecologiei, îi ajută să își formeze un comportament ecologic corect, în vederea formării unor cetățeni responsabili și conștienți de pericolele distrugerii mediului.

BUJORUL DE MUNTE

Profesor pentru învățământ preșcolar,

Drăgănoiu Mariana

G.P.N. ACADEMIA PRICHINDEILOR

Loc. Izvoarele, Jud.Prahova

Una dintre destinațiile turistice ale județului Prahova este Muntele Roșu, munte ce face parte din Masivul Ciucaș (Carpații Meridionali), acesta având o înălțime de 1765 m. Numele lui este dat de spectacolul de culoare oferit de natură la sfârșitul lunii iunie prin înflorirea bujorului de munte. Atunci versanturile și pajiștile muntelui sunt acoperite de un covor de flori roșii care privind muntele din depărtare pare cuprins de flăcări jucăușe.

Bujorul de munte face parte dintr-un gen variat de specii de rododendron care cresc la altitudini foarte înalte. El este o plantă originară din Balcani. Acesta crește în Munții Caucaz, Himalaia, Carpați și se extinde până în Munții Alpi și Pirinei. Rododendronul face parte din familia Ericaceae și în ciuda numelui alternativ de „Bujor de munte” nu trebuie confundat cu bujorul propriu-zis care face parte dintr-o altă familie botanică și anume Paeoniaceae.

În România poate fi văzut în Carpații Meridionali și cei Orientali doar Rododendronul Kotschyi, alias Bujorul de munte. Numele de Kotschyi vine de la botanistul Theodor Kotschy (1813-1866), acesta fiind primul care l-a clasificat și descris pentru prima oară. Bujorul poate fi admirat în Parcul Natural Bucegi, Parcul Național Munții Rodnei, Masivele Ciucaș, Iezer, Făgăraș, Retezat sau Parâng.

Rhododendronul Kotschyi este o plantă perenă, meliferă, cu frunze ovale, tari, de 1 sau 2 cm, lucioase, care rămân verzi tot timpul anului. Florile sunt de culoare roz spre roșu, rareori albe, acestea fiind grupate astfel încât dau senzația de buchete în vârful ramurilor. Ele răspândesc în jur o aromă asemănătoare cu aroma vișinelor.

Bujorul de munte crește foarte greu, sub formă de arbuști, nu mai înalți de 30 de cm. Au nevoie de lumină, umiditate, un sol bogat și o altitudine foarte precisă.

Perioada de înflorire este în cea de a doua jumătate a lunii iunie, dar dacă zăpada persistă mai mult, perioada se prelungește până în prima săptămâna a lunii iulie.

Bujorul de munte nu tolerează transplantările, acest lucru făcând imposibilă plantarea lui în grădini. Smârdarul, cum i se spune în termeni populari bujorului de munte, în trecut era cules pentru întrebuințările sale medicinale. El este o plantă mucilaginoasă, care conține aminoacizi esențiali, uleiuri eterice și taninuri. Florile lui erau folosite pentru tratarea tusei, a bolilor de piept, a bolilor de ficat și a afecțiunilor urinare. Se preparau infuzii, tincturi și dulcețuri folosite în scop medicinal. În cantități mari, bujorul de munte este toxic.

Frumusețea florilor și raritatea lor, fiind pe cale de dispariție, fac ca bujorul de munte să fie ocrotit și protejat prin lege.

Această minunată floare roșie a dat numele semetului munte, Muntele Roșu.

Locuitorii din zonă se mândresc cu acest simbol al Carpaților și pentru a onora bujorul de munte au organizat anual în localitatea Măneciu-Cheia „Festivalul Bujorului de munte” la începutul lunii iunie.

În cadrul acestui festival au loc spectacole muzicale, recitări de poezii dedicate bujorului, conferințe despre plantele vindecătoare și importanța lor în sănătate, drumeții către punctele de unde pot fi admirate pajiștile roșiatice. Este un spectacol mirific de celebrare a minunatului Bujor de munte!

„Scriind aceste rânduri, de munte-mi este dor,

De ape cristaline și-nmiresmat Bujor.”

Bibliografie:

wikipedia.org/wiki/Smârdar#Descriere

Să protejăm natura!

Prof. Dragomir Valentina

Grădinița cu Program Prolungit și Program Normal “Crai Nou”, Ploiești

Educația ecologică este un proces care are scopul de a îmbunătăți calitatea vieții prin asigurarea oamenilor cu modalitățile de care au nevoie, pentru a rezolva și împiedica problemele de mediu. Educația ecologică poate ajuta oamenii să câștige cunoștințe, deprinderi, motivații, valori și angajamentul de care au nevoie pentru a gospodări eficient resursele pământului și de a-și asuma răspunderea pentru menținerea calității mediului.

Încă de la vârsta preșcolară, cei mici pot învăța noțiuni importante ce vor ajuta la salvarea Planetei. Având zilnic activități cu conținut ecologic, ele pot deveni un moment de descoperire pentru cei mici, de noutate, iar acest aspect le va stârni interesul și curiozitatea celor mici. Pornind de la simple discuții în grădiniță, plimbări în curtea grădiniței, la Grădina Botanică, la Grădina Zoologică, la Muzeul de Științe ale Naturii etc. copiii pot observa natura, viața, așa cum este bine și important să o trăim, rolul acesteia, dar mai presus de toate, păstrarea Planetei într-un stadiu oportun.

Contactul nemijlocit al copiilor cu aceste activități sporesc eficiența demersului educațional, dat fiind cunoscută marea disponibilitate a celor mici de a descoperi și asimila tot ceea ce stârnește curiozitatea lor vie. Activitățile cu conținut ecologic își găsesc finalitatea în comportamentele dobândite de copii: de a fi mai buni, mai sensibili față de ambient, de a fi mai protectori, mai plini de solitudine, de a acționa mai disciplinat, de a fi mai responsabil, mai plin de inițiativă și mai prompti în respectarea unor reguli.

Activitățile de educație ecologică ajută copiii să manifeste sensibilitate față de întreg mediul și problemele lui; ajută copiii să înțeleagă funcționarea mediului, interacțiunea oamenilor cu mediul și despre cum pot fi rezolvate problemele legate de mediu; copiii dobândesc valori și

sentimente de grijă față de mediu; să utilizeze cunoștințele și abilitățile dobândite, în vederea unor acțiuni pozitive și bine gândite care vor conduce la rezolvarea problemelor mediului.

Prin activitățile ecologice desfășurate cu profesionalism copiii se dezvoltă intelectual, emoțional, volițional, moral. Prin observări concrete copiii evaluează sănătatea mediului și îndrumați de educatoare pot găsi măsuri de protecție. Astfel, se formează atitudini pozitive față de mediul degradat. Prin unele activități desfășurate cu preșcolarii, aceștia pot constitui model pentru adulți, înfrânând unele impulsuri ale adulților care distrug într-o clipă armonia naturii

Așadar, pentru a fi prieten cu natura, copilul trebuie să aibă o gândire și un comportament ecologic, trebuie să știe ce este bine să facă în relația sa cu natura, deci cum să ocrotească natura. Acest comportament ecologic am încercat să îl formăm copiilor prin întreaga activitate desfășurată în grădiniță, activitățile ecologice desfășurate în acest sens având o importanță deosebită.

Având o deosebită importanță, această educație ecologică, va trebui să persiste în timp, atât la școală, dar și în familie, deoarece mediul familial reprezintă exemplul cel mai eficient pentru cei mici. Prin puterea exemplului, copiii pot învăța lucruri bune sau mai puțin bune, de aceea este foarte important, ca un copil ce are plăcerea de a ajuta Planeta, să o facă și împreună cu familia sa, iar dacă există obiceiuri mai puțin sănătoase pentru Planetă, cei mari, să încerce să învețe de la cei mici.

În Grădinița noastră, s-au derulat mai multe proiecte cu conținut ecologic, printre care menționez: EcoticBat, Harta Reciclării, Parada Costumelor Eco, proiectul regional “Salvăm Planeta”, unde cel mai așteptat moment al acestui proiect a fost desfășurarea concursului fizic cu copiii din județ, dar și din afara acestuia. Cei mici, pe lângă faptul că au desenat/pictat minunat, au înțeles mesajul și rolul acestui proiect și au încercat prin creațiile lor să transmit ce pot schimba pentru binele Planetei, implicit, pentru binele nostru.

Așadar, cei mici sunt mai motivați și dornici de a face bine Planetei decât mulți dintre cei mari, își doresc schimbarea și observă ceea ce nu este sănătos pentru Planetă. Lucrând în echipă, fiecare dintre noi putem ajuta pentru a duce un trai mai sănătos, având o Planetă Sănătoasă.

BIBLIOGRAFIE:

Washington, D.C.: Peace Corps ICE (Pământul e comoara noastră – Manual de educație ecologică), August 1993

O viață sănătoasă înseamnă un mediu curat

Prof. Bratu Oana Cristina

Grădinița cu P.P. și P.N. Marshmallow, Ploiești, jud. Prahova

Educația ecologică poate fi promovată în rândul preșcolarilor încă de la vârste fragede. Vârsta preșcolarității este perioada cea mai productivă pentru a face cunoștință cu lumea înconjurătoare, este vârsta la care copiii sunt curioși să afle cât mai multe despre ceea ce îi înconjoară. Dragostea pentru natură se cultivă de la o vârstă foarte fragedă prin plimbări în aer liber, observarea păsărilor, a insectelor și plantelor. Copilul află astfel de diversitatea planetei, relațiile dintre elementele naturii și învață să se simtă parte a unui sistem.

Educația ecologică se poate implementa foarte ușor prin activități de tip outdoor. Învățarea în aer liber nu este, și nu ar trebui să fie, un scop în sine, ci ar trebui să fie inclusă într-un Curriculum pentru Excelență. Aceasta trebuie să ofere experiențe de bază copiilor, în mod regulat, în trecerea acestora de la învățământul preșcolar la cel primar, gimnazial, liceal până la maturitate.

Un aspect important al educației outdoor este acela că poate contribui la starea de bine a copiilor și a cadrelor didactice; pe lângă nevoile de bază ale unei persoane, există și o serie de nevoi la care educația outdoor poate răspunde și anume: nevoia de a fi respectat, nevoia de a fi inclus social, de a fi activ și responsabil, nevoia de a te simți în siguranță.

Derularea de diferite activități în aer liber încurajează copilul să se simtă în largul său, astfel el va fi mult mai deschis, va comunica, își va exprima propriile opinii, se va simți “băgat în seamă” și va simți că deciziile sale contează pentru ceilalți. Activitățile în aer liber permit copilului oportunitatea de a primi diferite sarcini, responsabilități pentru atingerea scopului propus (spre exemplu dacă se optează pentru o activitate de plantare a unor copaci sau a unor flori, unii copii pot primi sarcina de a pune pământul în ghivece, alții pot primi sarcina de pune

florile/copacii în ghivece, iar alții de a uda florile/ pomii plantați). Important este însă, ca prin comunicarea cu copilul, educatoarea să-i transmit acestuia sentimentul că prin ceea ce întreprinde el, mediul va fi mai curat, astfel el va conștientiza că are o responsabilitate față de protejarea mediului.

Din punctul meu de vedere, cea mai importantă caracteristică a educației în aer liber este aceea că este o oportunitate în a depăși unele dificultăți întâmpinate de copii (psihice, fizice, sociale sau emoționale), astfel încât aceștia să fie incluși din punct de vedere social, să simtă că aparține unei comunități; se consideră că mediul din interiorul clasei este mai degrabă unul competitiv, în timp ce cel din afara clasei este unul suportiv, care permite copiilor să se exprime, să relaționeze cu ceilalți, să colaboreze.

Particularitățile de vârstă ale preșcolarilor permit formarea și dezvoltarea conștiinței activităților de ecologizare și, implicit, a unui comportament corespunzător vârstei. Eu antrenez copiii în diverse acțiuni: ies cât pot de des în excursii, acțiuni practice de colectare a materialelor refolosibile prin confecționarea unor jucării, valorificarea sau utilizarea lor în alte scopuri cum ar fi la decorarea clasei, a curții gradinitei. De aceea, se impune ca încă din gradinită, copilul să cunoască formele de viață existente în mediul înconjurător, diversitatea lor și să învețe să le ocrotească. Aici intervine abilitatea mea pedagogică în calitate de profesor, ceea ce mă conduce la încrederea în propriile mele forțe de a-i crea copilului un cadru atractiv de preocupări pe care acesta să-l exploreze cu pasiune. Cu multă răbdare, perseverența și tact copilul va deveni receptiv și sensibil la nevoile naturii, pătrunzând încet tainele ei, descoperindu-i frumusețea. Eu, prin diverse activități și acțiuni vreau să cred că pot trezi interesul copiilor pentru astfel de proiecte, o serie de activități care să le arate copiilor cum se petrec anumite fenomene, cum se mișcă anumite lucruri din mediul înconjurător, care sunt sunetele naturii și care sunt urmările acțiunilor omului asupra naturii.

Desfășurarea activităților de observare se realizează mai atractiv și mai eficient în aer liber, în mediul lor natural. Copilul dobândește organizat cunoștințe cu privire la plantele și animalele din natură, informații cu privire la mediul înconjurător, la poluare și consecințele acesteia. Valențele educative ale activităților de cunoaștere a mediului pot fi puse în valoare prin: vizite la grădina zoologică, la grădina botanică, plantarea de copaci, flori, grâu, etc.

Participarea copiilor la acțiuni de protecția mediului, drumeții în pădure și construire de căsuțe pentru păsările, fotografierea vietăților din jur (păsări, insecte), dezvoltă dragostea pentru ceea ce ne înconjoară. Natura oferă oportunități minunate pentru copii de a crea teorii despre lumea din jurul lor. Cele mai fascinante momente sunt atunci când copiii emit singuri teorii și apoi după mai multe observări în mediul înconjurător își rafinează singuri teoriile și obțin mult mai multe cunoștințe decât dacă le-am oferi noi răspunsurile.

Transmiterea unor informații despre natură, dobândirea unor cunoștințe despre relația om-mediul, educarea unor comportamente și conduite civilizate față de mediul ambiant, formarea deprinderilor și obișnuințelor de a proteja mediul, îmbogățirea și activizarea vocabularului activ cu cuvinte din domeniul ecologic, curiozități din lumea plantelor și animalelor, participarea activă la acțiuni de ocrotire a mediului înconjurător, contribuția copiilor la reciclarea materialelor refolosibile pe tot parcursul procesului instructiv-educativ din grădiniță.

Bibliografie:

- Pro Ecologia Mileniului III – revista de educatie ecologica, ed. Reprograph, ian. 2010, pag.5;
- Eco viata -revista de educatie ecologica, editura Arves, pag.156
- Programa activităților instructiv-educative în grădinița de copii, Ediția a II-a, București

ACTIVITĂȚILE OUTDOOR ÎN GRĂDINIȚĂ

Prof. învă preșc. NĂNĂU AMALIA

GPP Nr 276 Sect.2, București

„Lăsați copilul să vadă, să audă, să descopere, să cadă și să se ridice și să se înșele. Nu folosiți cuvinte când acțiunea, faptul însuși sunt posibile”

(Johann Heinrich Pestalozzi)

Pornind de la acest îndemn trebuie să-i învățăm pe copii să învingă dificultățile prin intervenții reale, posibile, să-i situăm în dialog cu mediul sau să-i facem să-și exerseze capacitatea de a opta și de a decide, pentru că perioada preșcolară este decisivă pentru formarea viitorului școlar, a tânărului de mâine.

În contextual afirmării unei viziuni holistice asupra educației, școala nu mai poate răspunde singură nevoilor tot mai complexe ale societății, un curriculum unitar nu mai poate răspunde singur diversității umane, iar dezideratul educației permanente tinde să devină o realitate de necontestat. Astfel, fără a nega importanța educației de tip curricular, devine tot mai evident faptul că educația extracurriculară, adică cea realizată dincolo de procesul de învățământ, își are rolul și locul său bine stabilit în formarea personalității copiilor. Grădinița ca instituție educativă continuă educația copilului începută în familie iar actul educațional are rolul de a stimula și valorifica talentul, aptitudinile, de a susține comunicarea, de a încuraja competiția și asumarea de responsabilități în vederea dezvoltării unei personalități armonioase a copiilor încă de la cea mai fragedă vârstă.

În cadrul activităților outdoor cu o deosebită influență formativă sunt incluse toate formele de acțiuni care se realizează în afara programului propriu-zis: plimbări, excursii, serbări cu diferite ocazii, concursuri între grupele aceleiași grădinițe, sau între grădinițe, parteneriate școlare, etc.

Activitățile outdoor nu se rezumă la spațiul școlar, la fel cum nu se rezumă nici la spațiul extrașcolar. În sens larg, educația extrașcolară este un tip de educație care transcede procesul de învățământ și implică – conform UNESCO – două aspecte:

-Educația de tip informal – educația individului sub influența mediului socio – cultural cu care intră în contact;

Educația de tip non – formal – educația realizată în sânul sistemului de învățământ sau în instituții sau organizații cu caracter educativ.

Perioada de 3-7 ani din viața copilului lasă cele mai profunde urme asupra personalității în devenire, deoarece aceasta este perioada receptivității, sensibilității, mobilității și a flexibilității psihice dintre cele mai pronunțate.

Aceasta este perioada în care influențele externe lasă cele mai durabile urme, în care se constituie premisele personalității și se așază bazele eu-lui: cognitive, afectiv-emoțional și volitiv-caracterial.

Învățământul preșcolar românesc, prin acțiunile și activitățile sale urmărește să valorifice potențialul creativ, specific vârstei preșcolare, în cadrul unui sistem instructiv – educativ bine structurat unde copilul să aibă dreptul să-și formeze personalitatea și prin propria sa experiență.

Activitățile outdoor contribuie la gândirea și completarea procesului de învățare, la dezvoltarea înclinațiilor și aptitudinilor preșcolarilor, la organizarea rațională și plăcută a timpului lor liber.

Având un caracter atractiv, preșcolarii participă într-o atmosferă de voie bună și optimism, cu însuflețire și dăruire, la astfel de activități.

Activitățile outdoor desfășurate în grădinița noastră au un conținut flexibil și variat, cuprinzând cunoștințe din domeniul artei, științei, sportului. Sursele de informații pentru aceste activități au fost: sărbătorile religioase, obiceiurile și tradițiile, datele legate de viața și activitatea scriitorilor, evenimente istorice, activități sportive:

- Excursiile și drumețiile – au ca scop îmbogățirea experienței de viață a copiilor, lărgirea orizontului cognitive, familiarizarea copiilor cu frumusețile țării, asigurarea unor ocazii de recreere și destindere;
- Serbările – sunt o modalitate eficientă de cultivare a capacităților de vorbire și înclinațiilor artistice ale copiilor;
- Vizionările și spectacolele – sunt activități prin care copilul face cunoștință cu lumea minunată a artei în grădiniță;
- Concursurile – momente deosebit de atractive pentru cei mici.

Activitățile outdoor, în orice loc ar fi desfășurate generează relații de prietenie și ajutor reciproc, educă simțul responsabilității și statornicesc o atitudine justă față de colectiv și față de scopurile urmărite.

Bibliografie:

Stamenovski, C.,2014, Educația outdoor în grădiniță.

2014-2015, Scrisoare metodică pentru învățământul preșcolar.

ECOLOGIE PRIN JOC

P.Î.P.: Cursaru Elena Daniela,

G.P.N. CĂSUȚA MAGICĂ MĂNECIU

La vârsta preșcolară, jocul îi antrenează pe copii și le deschide sufletul către natură. Iată câteva jocuri folosite de mine pe teme ecologice, în cadrul activităților desfășurate la grădiniță, având un rol deosebit și în educarea limbajului copiilor.

a) „Eu greșesc, tu nu greșești! ”

Eu spun o propoziție în care strecor intenționat o greșeală de comportament; copiii o sesizează și o corectează, motivând răspunsul lor. Exemplu:

Educatorea: Andrei și Ileana au făcut focul în pădure.

Preșcolarul: Andrei și Ileana nu au făcut focul în pădure, pentru a evita un incendiu.

Educatorea: Ileana lovește un câine abandonat.

Preșcolarul: Ileana hrănește și mângâie un cățeluș abandonat pentru că și el este un suflet.

b) Joc de rol:

Copiii sunt puși să-și imagineze dialoguri posibile, intrând în pielea diferitelor personaje.

Iată câteva teme propuse:

1. „Copilul și floarea ofilită”
2. „Băiatul și cățelușul schiop”
3. „Norul și floarea”

4. „Copilul și copacul cu crengile rupte” etc.

Jocul de rol: „Micii ecologiști” i-a antrenat în protejarea și îngrijirea plantelor și a mediului înconjurător. De asemenea aplicațiile practice sau sub formă de experiment le-au dezvoltat copiilor capacitatea de a ocroti, proteja și respecta natura.

c) „De-a propozițiile”

Le-am cerut copiilor să formuleze propoziții folosind cuvinte și expresii date. Exemplu: pădurar, copacii pădurii, animalele pădurii.

d) „Cum poate fi?”

Codrul..... Frunzișul Căprioara.....

Pământul..... Ghiocelul..... Apa

e) De-a cuvintele mari și mici” („Să mângâiem cuvintele”):

copac- copăcel floare- fluture- gândac-

frunză- plantă- pasăre- nor-

f) „Ce e bine și ce e rău?”. Copiii au primit jetoane și imagini, înfățișând acțiuni folositoare și dăunătoare mediului înconjurător. Au primit sarcina să le separe pe unele de celelalte și să motiveze alegerea făcută.

Lecturile după imagini, emisiunile vizionate pe canalele YouTube și Discovery au îmbogățit volumul de cunoștințe al copiilor și i-au determinat să înțeleagă importanța protejării naturii cu toate frumusețile și bogățiile ei.

Prin lecturi ale educatoarei ca: „Arde pădurea”, „Câinele pompier” , etc, copiii au luat cunoștință de urmările dezastruoase ale focului nesupravegheat. Distrugerea resurselor naturale creează un dezechilibru al naturii care afectează viața tuturor viețuitoarelor.

Folosind ca metode demonstrația și explicația, învățarea prin descoperire și problematizarea, copiii și-au achiziționat în mod conștient cunoștințe, care i-au ajutat să înțeleagă intervenția dezastruoasă a omului în lanțul ecologic.

Toate aceste achiziții intelectuale, cognitive și aplicative au colaborat în abordarea conștientă a temei jocului didactic „Salvați pământul”. Pornind de la ideea că „depindem de mediul în care trăim, iar acesta depinde de acțiunile noastre” activitatea s-a desfășurat ca o paralelă între avantajele și dezavantajele unui mediu curat – poluat (apă, aer, sol) și eficiența caracterului interactiv al evaluării.

Activitatea s-a remarcat printr-un profund caracter ludic, care a generat creșterea gradului de interactivitate educatoare – copii, copii – copii, educatoare – educatoare, educatoare – părinți și invers. Momentele cheie ale activității care au trezit interesul și au captat atenția copiilor au fost următoarele:

- apariția pe un fond muzical a unui glob pământesc curat într-un decor specific, în opoziție cu globul pământesc în poluat;
- activitate practică de plantare a unor semințe de legume și de flori, pomișori având ca motivație păstrarea unui mediu sănătos;
- enunțarea unor ghicitori cu adresabilitate directă la tema activității (soare și apariția lui, susurul izvorului, experiment aer curat – aer poluat);
- „citirea imaginilor” care reflectau acțiuni nefaste asupra naturii, din cartea „Prietenii naturii;
- evaluare - jocul „Micii ecologiști” care i-a antrenat pe copii în protejarea și îngrijirea plantelor și a mediului înconjurător, joc în care copiii au dovedit însușirea conștientă a normelor de protejare și conservare a mediului înconjurător. Procedeele și tehnicile folosite în derularea activității, au favorizat însușirea corectă a unor cunoștințe din domeniul ecologiei.

„ Împreună salvăm planeta noastră!”

Prof. LAZĂR RAMONA-ELENA

Grădinița P.P. NR. 23, Mun. Ploiești, Jud. Prahova

Mediul înconjurător ne asigură condițiile necesare vieții, însă depinde de noi dacă dorim să folosim aceste elemente esențiale în mod util sau dacă vrem să ocolim acest aspect al vieții noastre. Ca orice ființă vie, omul depinde de natură, care-i oferă aer, apă și hrană. Omul a fost dintotdeauna cel mai bun prieten al naturii, dar tot el, mânat de dorința de a o domina, este cel mai mare dușman al ei, pregătind, cu propria-i nesăbuire, stingerea vieții pe planeta noastră.

Degradarea continuă a mediului datorită influenței nefaste a omului, ne obligă să luăm atitudine pentru puritate, candoare, frumusețe căci, unica speranță a omenirii rămâne natura.

În ultimul timp, asistăm tot mai des la fenomene extreme care se întâmplă pe planetă, fenomene care par a avea legătură cu transformările pe care omul le-a produs în natură. Judecând după aceste marile schimbări climatice prognozate, care deja își arată prezența, apare o întrebare îngrijorătoare: copii sau nepoții noștri vor mai avea norocul să găsească ceea ce noi am distrus cu atâta ușurință; o natură ospitalieră? Pentru ca omul să iubească natura și să învețe să o ocrotească este nevoie să îl învățăm, să-i insuflăm aceste sentimente încă de la grădiniță. Astfel, așa cum ne ocupăm de educația intelectuală, morală și estetică, este timpul să ne ocupăm și de educația ecologică și să-i învățăm pe copii de ce și cum trebuie protejată natura.

Curiozitatea copilului de a cunoaște tot ceea ce-l înconjoară, de a afla cât mai multe despre natură, se manifestă prin întrebări ca de ce?, cum?. Și asta datorită faptului că sub ochii lor se întâmplă fenomene contrare celor spuse despre cum ar trebui să ocrotim natura. Suntem chemați să facem transferul de dragoste și respect față de tot ceea ce ne înconjoară, de la noi, adulții, spre cei mici și foarte mici, atunci când începe drumul cunoașterii.

Scopul educației ecologice este de a dezvolta capacitatea de cunoaștere și înțelegere a mediului înconjurător prin stimularea curiozității pentru investigarea acestuia în vederea formării unor atitudini pozitive, active, de toleranță, solidaritate, protecție și responsabilitate în relaționarea cu mediul înconjurător, precum și conștientizarea raportului direct dintre mediu și sănătatea individului și cultivarea atitudinilor responsabile implicate în protejarea mediului.

Vârsta preșcolară este propice pentru a descoperi frumusețile naturii. Dorința copiilor de a explora și de a descoperi noi orizonturi este pe deplin satisfăcută de activitățile de cunoașterea mediului desfășurate prin mai multe mijloace de realizare: observare, povestire, experiment, lectură după imagini etc. Pe lângă activitățile desfășurate în clasă o modalitate atractivă de educație ecologică a copiilor o reprezintă și excursiile didactice, vizitele și drumețiile. Am organizat cu copiii excursii în pădure, unde ei au înțeles mai bine importanța pădurii, au simțit diferența dintre aerul expirat în oraș și aerul curat din pădure. Atunci când copilul admiră frumusețea unui colț de pădure, unde florile se întrec în a-și etala culorile, unde gândăceii mișună prin ierburi și fluturii dansează pe trilurile zglobii ale păsărilor ce concentrează pe crengile copacilor, fără discuție că devine prietenul fidel al naturii și protectorul ei.

La vârstele mici, cel mai bun mijloc de educație ecologică este jocul cu imagini sau jocul de imitație, prin care el găsește noi căi de comunicare interioară a cunoștințelor sale despre mediul înconjurător (comunică, ghicește, se distrează, descoperă, reconstituie, compară, clasifică).

Scopul nostru, al educatoarelor este de a-l face pe copil să respecte natura, orice om este prieten cu natura dacă o respectă. În ultimii ani, am desfășurat cu preșcolarii activități prin care mi-am propus să formez o atitudine de respect al copilului față de mediu, am reușit să creștem dorința de a ocroti, respecta și proteja natura prin implicarea copiilor în activități cu caracter demonstrativ și experimental, să implice părinții, comunitatea locală în crearea unui mediu sănătos și sigur pentru copii. Am avut acțiuni de colectare a materialelor reciclabile, materiale ce au fost duse la un centru de colectare, dar și activități de realizare a obiectelor și costumelor din materiale reciclabile. Copiii au reținut că prin reciclare se poate stopa creșterea depozitelor de deșeuri care poluează excesiv, care creează o imagine dezolantă în orașe și că materialele și produsele uzate sau învechite se pot reutiliza prin crearea altora.

Prin orice tip de activitate cu caracter ecologic, fiecare cadru didactic trebuie să insuflă în sufletele copiilor grija pentru păstrarea curățeniei în grădiniță, în parcuri, în grădini, păduri, pe stradă, grija pentru menținerea integrității arborilor și plantelor, preocuparea pentru plantarea de pomi, flori și îngrijirea plantelor și animalelor.

Bibliografie:

- Lazăr, Viorel, *Educație – Om – Natură*, Ed. Genesa, Craiova, 2003;
- Ciubotaru, Melania, *Educația ecologică în grădiniță*, Editura CD Press, 2005.

Educația ecologică – educația viitorului

**Căpraru Victoria, GPN Buzota, com.
Apostolache, jud. Prahova**

„Învățați-i pe copiii voștri ceea ce i-am învățat și noi pe ai noștri: că pământul, cu tot ce are frumos, este mama noastră. Tot ceea ce i se întâmplă pământului va ajunge să li se întâmple și copiilor acestui pământ. Noi știm cel puțin atât: nu pământul aparține omului, ci omul aparține pământului. Omul este firul care țese drama vieții și ceea ce-i face pământului își face lui însuși”. (Sieux Seattle)

Educația ecologică, presupune cunoașterea profundă a legităților dezvoltării naturii și societății, a interdependenței omului cu mediul înconjurător, conștientizarea necesității de a ocroti natura, a prognoza fenomenele ce au loc în natură, a folosi cât mai rațional și eficient resursele naturale.

Scopul principal al educației ecologice este de a forma mentalități conștiente și preocupate de mediul natural și cel creat de om, cetățeni care să înțeleagă regulile ce necesită a fi respectate și care să acționeze responsabil pentru ocrotirea mediului.

În cadrul activităților cu caracter ecologic am urmărit insuflarea respectului pentru natură și formarea unor deprinderi de protejare a mediului înconjurător. „Cine nu iubește o floare nu e în stare să-i iubească nici pe oameni”, afirmă John Ruskin, filosof care a propovăduit dragostea pentru natură, nu numai ca izvor de trainică gândire, dar mai ales ca susținere în viața fiecărui om. Orice copil poate deveni prieten al naturii dacă o respectă și participă la refacerea ei. Natura are nevoie de prieteni, iar noi educatoarele prin educația pe care o facem copiilor referitoare la acest subiect este să insuflăm cu toată puterea, prin argumente puternice, dragostea pentru natură cu tot ceea ce ea ne oferă măreț ori simplu, bogat ori modest.

Învățându-i pe copii să iubească natura nu numai că le dăm întreaga viață o îndrumare nouă, veșnic senină a minții și sufletului lor, dar le oferim posibilitatea de a cunoaște că planta e

o ființă și că ceea ce pare neînsușit, un munte, un râu, poate avea influență asupra omului. Acest lucru l-am urmărit și eu la grupa micilor preșcolari (grupă combinată), în activitățile cu conținut ecologic, făcându-i să înțeleagă că în natură totul este folositor și că ei trebuie s-o ocrotească și s-o iubească.

Natura, fiind mediul de viață al animalelor și omului nu trebuie numai cunoscută, ci mai ales protejată. Cu cât o cunoaștem mai mult, cu atât înțelegem mai bine necesitatea conservării ei. Ocrotirea naturii, păstrarea echilibrelor biologice din ecosisteme trebuie să constituie o preocupare a fiecărui om, începând încă de la vârste fragede. Copilul manifestă o curiozitate senzorială în plină dezvoltare și, dacă știm să-i prelungim această curiozitate, ea devine suportul dorinței de cunoaștere. Școlarii și preșcolarii trebuie învățați să înțeleagă natura, să îi aprecieze frumusețea, să-i descopere componentele și particularitățile, să se apropie de ea și să o protejeze.

În vederea formării unei conștiințe civice și a unui comportament participativ pentru însușirea unor reguli cu caracter ecologic, copiii trebuie educați, începând de la cele mai fragede vârste, în spiritul unei atitudini pozitive față de mediul înconjurător. Iubirea pentru natură nu se rezumă doar la scurte declarații sau doar la a fi în mijlocul ei, ci presupune a acționa în folosul acesteia.

Realizarea unor activități concrete de către preșcolari/școlari alături de cadrele didactice, părinți și de alți membri ai comunității este o modalitate eficientă de a face în mod conștient educație ecologică prin care se pot rezolva o parte dintre problemele mediului. Viitorul se referă la caracterul preventiv al acțiunilor, propunându-ne cu toții să asigurăm o lume mai curată, în care copilul să știe că fiecare gest contează, atât al său, personal, cât și ca parte a unui grup în cadrul comunității.

Orice cadru didactic, și nu numai, trebuie să-i facă pe copiii de toate vârstele să conștientizeze faptul că noțiunea de protecție a naturii nu impune renunțarea la resursele oferite de aceasta, ci doar folosirea lor rațională, fără abuzuri. Se impune astfel cultivarea interesului față de menținerea unui mediu natural echilibrat, propice vieții, a unui comportament favorabil ameliorării relațiilor dintre om și mediul natural în care trăiește. Pornind de la aceste considerente am organizat și desfășurat cu preșcolarii activități ecologice cum ar fi: mărțișorul eco folosind materiale din natură sau reciclabile, micii ecologiști (activitate de ecologizare a curții grădiniței și de plantare a unor flori), nicio baterie la gunoi (activitate de colectare a bateriilor și depozitarea acestora în locuri speciale).

Prin astfel de activități îi responsabilizăm și îi determinăm să păstreze o comunitate curată, o planetă curată, propria noastră lume curată. Reciclarea este unul dintre cele mai ușoare și eficiente moduri prin care putem proteja mediul înconjurător. Reciclarea deșeurilor ar trebui să fie o acțiune care să ne preocupe pe fiecare dintre noi. Este un subiect sensibil, însă nu imposibil. Prin responsabilizarea acestor mici „omuleți” de 4-6 ani și prin încurajarea de a participa cu interes la activități de acest gen ne construim o lume mult mai curată. Așadar, educația ecologică urmărește dezvoltarea valorilor morale față de natură, deprinderi gospodărești, cultivarea dragostei față de natură și mediul înconjurător.

Bibliografie:

1. Ciubotaru, Melania, „Educația ecologică în grădiniță”, Ed. CD Press, 2005
2. Simionescu, Ion, „Să iubim și să ocrotim natura”, Ed. Didactică și Pedagogică, Buc. 1993
3. M.E.C., Revista învățământului preșcolar, 2006.

EDUCAȚIA ECOLOGICĂ ÎN GRĂDINIȚĂ- PROCES COMPLEX, CONTINUU ȘI DE DURATĂ

Prof. învă. preșc. ALBU IULIANA-ANA

Grădinița cu P.P. Nr. 21 Ploiești, Prahova

Protecția mediului , depășind cu mult granițele educației civice, comportamentale, atât ca și concept în sine cât și ca set de acțiuni specifice, a reprezentat o preocupare a cadrelor didactice încă de la nivelul preșcolar, în educarea celor mici. Atingerea la nivel global a obiectivelor de protejare a mediului înconjurător se poate finaliza cu avantaje majore în protejarea vieții oamenilor. Plecând de la acest argument , la nivelul educației preșcolare din România putem organiza și desfășura activități de educație ecologică care vizează atât formarea de deprinderi , dezvoltarea unor capacități și cultivarea interesului copiilor pentru conduite ecologice, cât și contribuirea directă la constituirea unui mediu echilibrat , curat, benefic unei dezvoltări armonioase a acestora. La nivel național se desfășoară constant proiecte de educație ecologică care să vină în întâmpinarea atingerii obiectivelor prestabilite de protejare a mediului înconjurător și, implicit, de asigurare a unei vieți sănătoase. În acest sens s-au desfășurat proiecte educaționale dar și tematice importante precum: ECOGRĂDINIȚA, TEZAURO ECOLOGIC, NATURA ÎN ORAȘ, PATRULA DE RECICLARE , ȘCOALA VERDE etc.

Prin aceste proiecte se urmărește conservarea, protecția, și îmbunătățirea calității mediului, protecția sănătății populației, utilizarea atentă și rațională a resurselor naturale.

Ca obiective majore urmărite de educatoare în cadrul educației ecologice la nivel preșcolar se enumeră:

- dezvoltarea capacității de explorare și investigare a mediului înconjurător folosind instrumente și procedee adecvate (observarea și descrierea elementelor mediului înconjurător și efectuarea unor experimente naturale pentru a descoperi reacțiile mediului la factorii poluanți- naturali /artificiali);
- dezvoltarea unor atitudini/ comportamente favorabile ameliorării relațiilor dintre om și mediu (perceperea și diferențierea existenței unor interacțiuni între om și mediu; identificarea unor surse de poluare în mediul înconjurător; construirea unor enunțuri simple despre măsurile de protecție a mediului din țara noastră; identificarea unor reguli și norme de comportament ecologic în diverse situații);
- cultivarea capacității de cooperare în scopul protejării mediului (participarea activă în cadrul unui grup pentru investigarea unei situații de natură științifică; exprimarea grijii și dragostei față de mediu prin activități individuale și de grup)
- dezvoltarea interesului pentru realizarea unui mediu echilibrat (popularizarea regulilor și exemplelor de comportament ecologic; manifestarea și dezvoltarea curiozității și a interesului pentru natură).

În cadrul activităților de educație ecologică din grădiniță se demarează de fapt un proces continuu, complex și de durată întâlnit de tineri, din fragedă copilărie și pe întreg parcursul vieții.

Educația ecologică este un proces complex deoarece implică diverse resurse, strategii variate, resurse multiple și obiective specifice așa cum au fost prezentate anterior.

Este un proces continuu desfășurat atât de-a lungul ciclurilor școlare cât și de-a lungul unui an școlar.

Este un proces de durată mai ales prin faptul că unele experimente urmărite și desfășurate în cadrul anumitor proiecte de educație ecologică necesită timp de materializare și de obținere a unor rezultate finale obiective (plantarea copacilor, reciclarea și depozitarea deșeurilor, acțiuni de colectare a deșeurilor pe spații largi, etc.). Aceste acțiuni își au motivația și debutul în copilărie - primul contact cu educația ecologică fiind în perioada preșcolară, ulterior în școală sub diferite aspecte și, în final, performează toată viața, devenind un stil de viață în protejarea mediului înconjurător.

Educația ecologică la nivel preșcolar are în vedere mai ales compartimentul afectiv prin accentuarea aspectelor ce țin de legăturile emoționale, copilul preșcolar este mai sensibil și se află la începutul acumulărilor sale teoretice referitoare la aspectele legate de elementele

structurale și funcționale ale mediului. Puterea exemplului este foarte importantă la această vârstă. Implicarea adulților alături de copii în curățarea și protejarea mediului le formează acestora o percepție sănătoasă asupra felului în care să se manifeste corect și eficient în mediul exterior casei lor. Copiii sunt sprijiniți să înțeleagă modul de funcționare a mediului, de apariție a problemelor cu care se confruntă acesta și de rezolvare a acestor probleme. Este bine ca preșcolarii să-și însușească un set de valori și să manifeste grijă pentru mediu, precum și să posede motivație și dorință pentru a participa la acțiuni de salvare a mediului. După dobândirea cunoștințelor necesare despre mediu, copiii sunt îndrumați și încurajați să aplice cele dobândite în folosul lor și a comunității din care face parte și sprijiniți, de asemenea, să ia deciziile potrivite în vederea rezolvării problemelor apărute în mediul înconjurător. Problemele de mediu nu vor putea fi rezolvate decât de persoanele care sunt educate încă din copilărie în acest sens.

În concluzie, este imperativ necesar contactul celor mici, de timpuriu, cu educația ecologică.

Importanța educației ecologice în grădiniță

Prof. învă. preșc. Bârdea Alina,

Grădinița cu Program Prelungit Nr. 21, Ploiești, Prahova

„Natura este o prezență însuflețită. Ea se contopește cu viața individului, face parte din ființa lui, participă la zbuciumul existenței umane, este leagăn de formare și ocrotire, tărâm de vis și de împliniri.” - Nicolae Docsănescu.

Educația ecologică presupune cunoștințe, atitudini, conduite care se dobândesc de la cea mai fragedă vârstă și anume vârsta preșcolară. Scopul ei este acela de a forma la copii bazele

unei gândiri și atitudini centrate pe promovarea unui mediu natural propice vieții, de a le dezvolta spiritul de responsabilitate față de ecosistem.

Copiii trebuie învățați să ocrotească natura și să o respecte, să iubească pământul și să participe direct, în limita posibilităților, la anumite activități în cadrul cărora pot să înțeleagă ce înseamnă să lucreze corect pământul care ne hrănește cu tot ce intră în componenta lui (ape, viețuitoare, plante). Trebuie să-i educăm pe copii încă din preșcolaritate, în sensul păstrării mediului natural în care trăiesc, să le dăm posibilitatea să contribuie la plantarea și îngrijirea unui pom, a spațiilor verzi, a florilor ce înfloresc și înfrumusețează locul în care trăiesc, prin acțiuni practice de protejare a vegetației, toate acestea constituind principalul factor de regenerare al atmosferei.

În educația timpurie, fiecare arie curriculară are un rol important. De exemplu, la ȘTIINȚĂ putem amenaja centrul în funcție de anotimp și de temele de interes pe o perioadă determinată. Astfel în anotimpul primăvara se vor găsi planșe cu aspecte de primăvară, tăvi cu semințe, crenguțe înmugurite, flori, ierbar, legume, ghivece etc. Lucrările de la centrul ARTĂ vor reflecta modul în care preșcolarii văd lumea înconjurătoare. Se planifică teme diverse și accesibile, de exemplu „Câmp cu flori”, „Fluturi”, „Plouă”, „Flori de primăvară”, „Vin păsările călătoare”, „Copacul înflorit”, „Micile viețuitoare”, „Copiii îngrijesc curtea grădiniței”, etc. Centrul BIBLIOTECĂ îmbogățește cunoștințele cognitive, formează interesul pentru ocrotirea și protejarea naturii. Astfel vom regăsi cărți de poezii și povești despre viețuitoare care vor sensibiliza copiii, cărți de colorat, jetoane, casete cu povești, etc. Jocurile de rol din cadrul ariilor de stimulare sau din cadrul jocurilor liber alese trebuie privite în interdependență cu experiența de viață a copiilor și cu deprinderile formate. Astfel, în jocurile „De-a gradinarii” și „De-a florăresele”, copiii ajutați de educatoare pot amenaja în curtea grădiniței ronduri cu flori, pot planta răsaduri în jardiniere, planta un copăcel, etc.

Putem organiza cu copiii următoarele activități în grădiniță:

- Sortarea deșeurilor! Pot fi folosite coșuri de gunoi de diverse culori, așa cum sunt cele amplasate în spațiile publice. Se pot imprima denumirile (hârtie/carton, plastic, sticlă, deșeuri menajere) împreună cu imagini sugestive pentru a fi lipite pe coșuri, apoi copiii sunt rugați să sorteze diferitele deșeuri.

- Nu rupe florile, iarba sau frunzele! Atunci când copiii sunt scoși în aer liber ca să se joace li se poate explica faptul că florile, iarba au rădăcini în pământ și sunt în viață. Insectele și animalele au nevoie de ele pentru supraviețuire.

Activitățile de educație ecologică pot fi desfășurate atât ca activități opționale cât și ca activități integrate tuturor domeniilor de activități din grădiniță și lasă la latitudinea educatoarelor proiectarea acestora în funcție de posibilitățile copiilor, necesități și alți factori. Particularitățile de vârstă ale preșcolarilor permit formarea și dezvoltarea conștiinței ecologice și, implicit, a unui comportament adecvat. Antrenând copiii în diverse acțiuni: excursii, acțiuni practice de colectare a materialelor re folosibile, valorificarea sau utilizarea lor în alte scopuri, acțiuni de igienizare a curții gradinitei, a parcului, a locului de joacă sau a unui colț de pădure, vizite la grădina zoologică, lecturi despre plante, animale, poluarea solului, a apei și a aerului (în cadrul activităților de educarea limbajului, educație pentru societate), vom realiza o dezvoltare a spiritului de inițiativă, a deprinderilor de cercetare, a răspunderii pentru lucrul făcut, a curiozității.

Educația ecologică se poate realiza prin orice tip de activitate; școlară, extrașcolară, activități științifice, literare, artistice, plastice, sportive, etc. Formele de realizare sunt diversificate: observații, experimente, povestiri științifice, desene, activități practice, plimbări, drumeții, excursii, vizionări de diapozitive, jocuri de mișcare, distractive, expoziții, spectacole, scenete ecologice, concursuri.

Încă de la vârste fragede trebuie să le dezvoltăm copiilor empatia care se poate manifesta nu doar față de alte persoane, ci și față de celelalte componente ale mediului natural în care trăiesc, mai ales față de cele însuflețite. Întreaga noastră planetă trebuie privită ca o entitate vie, generatoare de viață și susținătoare a vieții. Ajutându-l pe copil să perceapă planeta pe care trăim ca pe un cămin și totodată ca pe o mamă a noastră, a tuturor, îi dăm șansa de a-și manifesta grija, respectul, dragostea față de ea. Prin educație ecologică, copiii trebuie să dobândească cunoștințe, atitudini și motivații pentru acțiunea individuală și în echipă la soluționarea problemelor care țin de protecția mediului înconjurător. Prin educație ecologică se cultivă dragostea și respectul copiilor pentru lumea înconjurătoare, se formează atitudini de dezaprobare față de cei care încalcă normele de protecție a mediului și se cultivă interesul pentru promovarea ideii unui mediu natural sănătos.

Bibliografie:

1. Geamăna Nicoleta Adriana, Dima Maria, Zainea Dana, „Educația ecologică la vârsta preșcolară”, Supliment al Revistei Învățământ Preșcolar, C.N.I. Coresi, București, 2008;
2. Pârvu Constantin, „Ecologie generală”, Editura Tehnică, București, 2001;
3. Programa activităților instructiv – educative în grădinița de copii, aprobată prin O.M. nr. 4481/2000.

Educația ecologică în grădiniță

Prof. Înv. Preșcolar Lambru Ana- Maria,

Grădinița cu Program Prelungit Nr. 21, Ploiești

„Toți copiii au nevoie de natură. Nu doar cei ai căror părinți apreciază natura. Nu doar cei dintr-o anumită clasă socială, cultură sau cu un anumit set de abilități. Toți copiii!”- Richard Louv

Educația ecologică se referă la eforturile organizate de informare despre mediul înconjurător: funcțiile sale, interacțiunea omului cu ecosistemele în limitele dezvoltării durabile. Educația ecologică se realizează prin: exemplificarea modalităților de petrecere a timpului în aer liber, exemplificarea pe teren asupra problemelor mediului natural, angajarea, motivarea și dezvoltarea capacității de luare responsabilă a deciziilor.

A ocroti și îmbunătății mediul înconjurător reprezintă pentru întreaga societate un obiectiv primordial, o sarcină a cărei realizare trebuie coordonată și armonizată foarte bine în sistemul educațional. Acțiunea de protejare a mediului nu este ușoară în comunitate. Schimbarea mentalității oamenilor este dificilă, iar fără educația fiecărui individ în acest sens, începând de la vârste timpurii, orice demers la scară socială de ocrotire a mediului este supus eșecului.

Educația ecologică a copiilor din instituțiile de învățământ preșcolar ajută la dezvoltarea unei atitudini competente, atente față de mediu, obiectele din jur de natură animată și neînsuflețită. Atenția la procesele naturale, precum și înțelegerea legilor mediului stau la baza formării personalității unui preșcolar, permițându-i să crească ca un cetățean cu drepturi depline, care înțelege importanța unei atitudini responsabile față de lumea din jurul său. Educația ecologică a preșcolarilor se realizează mai ales la nivel afectiv. Astfel la copii se conturează sentimente care se vor manifesta prin atitudini ce dovedesc atenția acordată de acesta mediului. Puterea exemplului este foarte importantă la această vârstă. Deoarece copiii imită tot ceea ce văd, adulții din jurul lor trebuie să-și controleze comportamentul în permanență. Copiii sunt dornici să participe la acțiuni de amenajare a mediului în care trăiesc, se vor implica așadar în activități de îngrijire a plantelor și animalelor, dar trebuie să fie la fel de entuziasmați și de participarea la acțiuni de curățare a locului de joacă.

Educația ecologică se poate realiza prin orice tip de activitate; școlară, extrașcolară, activități științifice, literare , artistice, plastice, sportive etc. Formele de realizare sunt diversificate: observații, experimente, povestiri științifice, desene, activități practice, plimbări, drumeții, excursii, vizionări de emisiuni TV, concursuri. Prin educație ecologică, copiii trebuie să dobândească cunoștințe, atitudini și motivații pentru a acționa individual și în echipă la soluționarea problemelor care țin de protecția mediului înconjurător. Prin educație ecologică se cultivă dragostea și respectul elevilor pentru lumea înconjurătoare, se formează atitudini de dezaprobare față de cei care încalcă normele de protecție a mediului și se cultivă interesul pentru promovarea ideii unui mediu natural sănătos.

Se impune ca încă din gradinită, copilul să cunoască formele de viață existente în mediul înconjurător ,diversitatea lor și să învețe să le ocrotească. Comparând fenomenele, preșcolarul învață să gândească despre natură, iar dificultățile întâmpinate în cunoașterea ei se risipesc și rămâne trează dorința de „a ști”. Aici intervine abilitatea pedagogică a educatoarei ce constă în a-

i crea copilului un cadru atractiv de preocupări pe care acesta să-l exploreze cu pasiune. Cu multă răbdare, perseverența și tact copilul va deveni receptiv și sensibil la nevoile naturii, pătrunzând încet tainele ei, descoperindu-i frumusețea și armonia. Ea poate trezi interesul copiilor pentru astfel de proiecte, o serie de activități care să le arate copiilor cum se petrec anumite fenomene, cum se mișcă anumite lucruri din mediul înconjurător, care sunt sunetele naturii și care sunt urmările acțiunilor omului asupra naturii. Acest lucru se poate face cu ușurință în cursul plimbărilor, prin colectarea de materiale ce pot stârni interesul copiilor față de obiecte și fenomene accesibile vârstei lor.

Desfășurarea activităților de observare se realizează mai atractiv și mai eficient în mediul natural. Copilul dobândește organizat cunoștințe cu privire la plantele și animalele din natură, informații cu privire la mediul înconjurător, la poluare și consecințele acesteia. Valențele educative ale activităților de cunoaștere a mediului pot fi puse în valoare prin: vizite la grădina zoologică, la grădina botanică, plantarea de copaci, flori, grâu, etc. Participarea copiilor la acțiuni de protecția mediului, drumeții în pădure și construire de căsuțe pentru păsările, fotografierea vietăților din jur (păsări, insecte), dezvoltă dragostea pentru ceea ce ne înconjoară. Natura oferă oportunități minunate pentru copii de a crea teorii despre lumea din jurul lor. În fiecare zi vor găsi ceva nou, care provoacă întrebări și îi încurajează să creeze teorii despre ceea ce observă. Cele mai fascinante momente sunt atunci când copiii emit singuri teorii și apoi după mai multe observări în mediul înconjurător își rafinează singuri teoriile și obțin mult mai multe cunoștințe decât dacă le-am oferi noi răspunsurile.

Scopul final al educației ecologice este acela de a-l face pe copil să cunoască, să-și însușească, să respecte normele și regulile de prevenire și combatere a efectelor nedorite cauzate de unele fenomene naturale, de protejare a mediului înconjurător, de menținere a sănătății individuale și colective și să înțeleagă necesitatea cultivării comportamentelor și atudinilor de protecție și autoprotecție în raport cu natura.

Educația Ecologică în grădiniță

Brebeanu Ionica, Grădinița cu P.P. Nr. 21, Ploiești, Prahova

„Învățarea pe tot parcursul vieții este o provocare esențială pentru construirea viitorului societăților noastre; ea este o necesitate mai degrabă decât o posibilitate sau un lux.” (Fischer)

Odată cu revoluția industrială care a avut loc la începutul secolului XX, au avut loc multiple schimbări și, implicit, evoluții în societatea contemporană. Ritmul alert în care s-a dezvoltat societatea a avut drept consecință un interes crescut pentru educație. De-a lungul timpului au fost necesare numeroase reforme pentru ca sistemul educațional să poată ține pasul cu schimbările constante din societate. În timpul perioadei moderniste s-a evidențiat importanța interdisciplinarității. S-a pus accent pe legăturile dintre educație, cultură, știință, societate., mai exact, viitorul cetățean trebuie să fie capabil să se adapteze cerințelor societății care ne forțează în continuare să ne adaptăm schimbărilor dinamice și progresive. Dezvoltarea lumii contemporane este strâns legată de modul în care educația satisface cerințe tot mai complexe, de răspunsul dat unor probleme acute: degradarea mediului, proliferarea conflictelor, șomajul, analfabetismul, sărăcia. Lumea contemporană se confruntă cu o multitudine de provocări vizând: mediul înconjurător, sănătatea populației, justiția socială, democrația, pacea. Aceste provocări au determinat apariția „Noilor educații”: Educația ecologică, Educația pentru pace și cooperare, Educația pentru democrație, Educația pentru drepturile omului, Educația pentru sănătate etc. Din cauza schimbărilor din societate, natura a fost vizibil afectată. Schimbările climatice, poluarea masivă din multe regiuni ale lumii, deșeurile greu degradabile vizibile în râuri, pe străzi, au determinat introducerea Educației Ecologice în școli. În grădiniță, o săptămână din anul școlar este dedicată „Săptămânii Altfel”. Totodată, s-au creat opționale cu tema „Educația ecologică”, iar în această perioadă preșcolarii învață de ce trebuie protejată natura dar și în ce fel. Copiii acumulează o serie de cunoștințe și impresii prin contactul direct cu natura înconjurătoare pe care o protejează sau nu, în funcție de educația primită și de exemplele oferite de cei din jur. În acest sens educația ecologică constituie o latură esențială a educației, cu implicații majore în formarea personalității omului, care să știe să ocrotească în același timp natura. Pentru supraviețuire, pentru o bună adaptare omul trebuie pregătit încă de mic copil. A înțelege natura înseamnă a

înțelege viitorul. Încă de la vârsta preșcolară, educația ecologică are semnificația deprinderii unui anumit mod de a înțelege relația dintre om și mediul de viață care nu este numai al său, ci și al plantelor și al animalelor, a tot ce există pe Pământ, iar copiii trebuie să conștientizeze și să exprime respectul pentru mediul natural de care beneficiem cu toții și pe care îl vor moșteni generațiile viitoare. Interesul și dragostea pentru natură sunt, la majoritatea copiilor, instinctive. În plus, comportamentele și convingerile formate la o vârstă cât mai fragedă sunt cele care se păstrează cel mai bine toată viața. Descoperind și înțelegând tainele naturii, copiii vor învăța s-o iubească și s-o ocrotească. Vor învăța să îngrijească plantele, să ocrotească animalele, să respecte mediul înconjurător. Astfel, copiii vor învăța să cunoască elemente componente ale lumii înconjurătoare; să recunoască schimbările și transformările din mediul înconjurător; să exploreze și să descrie fenomene din mediul înconjurător; să dezvolte disponibilitatea de a participa la acțiuni de îngrijire și protejare a mediului înconjurător; să recicleze materiale din mediul înconjurător. Ceea ce învață copilul în perioada preșcolară își lasă amprenta asupra conduitei și evoluției ulterioare a acestuia. Educația ecologică reprezintă puntea de legătură între copil și mediul ambiant. Înainte de toate este necesar să învățăm copilul să contemple natura, să se lase învăluit de frumusețea, de bogăția, de dărnicia și înțelepciunea ei. Mai mult decât cunoaștere, „a învăța despre natură” înseamnă atitudine și etică.

ROLUL EDUCAȚIEI ECOLOGICE ÎN SALVAREA PLANETEI

Prof. inv. preșcolar MITREA ANA-MARIA

GRĂDINIȚA CU PROGRAM PRELUNGIT NR. 21 PLOIEȘTI, PRAHOVA

Motto: „Învățați-i pe copiii voștri ceea ce i-am învățat și noi pe ai noștri: că pământul, cu tot ce are frumos, este mama noastră. Tot ceea ce i se întâmplă pământului va

ajunge să li se întâmple și copiilor acestui pământ. Noi știm cel puțin atât: nu pământul aparține omului, ci omul aparține pământului. Omul este firul care țese drama vieții și ceea ce-i face pământului își face lui însuși. (Sieux Seattle)

„Iubește și prețuiește natura!”. Acesta este un îndemn valabil pentru toți oamenii planetei, dar pentru unii dintre ei acest îndemn s-a transformat în pasiune, într-un mod de viață și chiar într-o meserie, aceea de ECOLOGIST (apărător al mediului).

ECOLOGIA este știința care studiază relațiile dintre plante, animale și modul lor de viață, care studiază casa noastră, a tuturor-„Terra”(„ecologie” vine de la cuvintele grecești: „oikos”= casă și “logos”=știință). Ea este cea care ne ajută să conștientizăm și să ne explicăm felul în care se găsește mediul înconjurător, cum funcționează el, problemele pe care le are și ce soluții putem găsi pentru a rezolva aceste probleme.

Viața, fără un mediu curat și sănătos nu poate exista. De aceea întreaga educație ar trebui axată pe protecția mediului înconjurător, acesta reprezentând principala sursă de idei ce vor sta la baza procesului de cunoaștere a realității, cadrul necesar evoluției ulterioare a copilului prin condițiile materiale și culturale ce le oferă.

Maria Montessori spunea: „Să nu-i educăm pe copii pentru lumea de azi. Această lume nu va mai exista când ei vor fi mari. Și nimic nu ne permite să știm cum va fi lumea lor. Atunci să-i învățăm să se adapteze.” De aici înțelegem că educația ecologică trebuie să înceapă de la vârste fragede, iar acest lucru se poate realiza cu mare eficiență în cadrul unităților de învățământ. Acestea au un rol hotărâtor în crearea unei societăți care să nu fie indiferentă față de mediul său, societate care ar putea deveni distructivă și autodistructivă. Doar împreună putem salva planeta.

Educația ecologică a apărut în anii '70, în Suedia , prin organizarea unui program internațional de educație ecologică, în cadrul căruia UNESCO a sponsorizat întâlniri de lucru, ateliere și conferințe pe probleme de mediu. Apoi, în anul 1977, la Tbilisi, reprezentanții a 60 de state au ratificat setul de obiective ale educației ecologice.

Pentru preșcolari , educația ecologică este foarte importantă. Ea are ca scop principal educarea copiilor pentru păstrarea unui mediu curat și sănătos, pentru utilizarea rațională a resurselor naturale și menținerea echilibrului ecologic, în vederea conservării naturii pentru

generațiile următoare. Prin intermediul acestui tip de educație putem afla despre modul în care este structurat mediul și cum funcționează acesta, ne explicăm problemele cu care se confruntă și putem identifica soluțiile ce pot fi folosite pentru remedierea acestor probleme.

În sfera educației ecologice se înscriu procese de învățare ce presupun mai multe niveluri de acțiune:

- nivelul sentimentelor, al atitudinilor (afectiv)
- nivelul cunoștințelor (cognitiv)
- nivelul priceperilor și deprinderilor (comportamental)
- nivelul experienței de acțiune civică (participativ).

Educația ecologică, la preșcolari, se realizează mai ales la nivel afectiv. Deoarece preșcolarul este mai sensibil și se află la începutul acumulărilor sale teoretice referitoare la aspectele legate de elementele structurale și funcționale ale mediului, la această vârstă, educația ecologică se realizează mai ales prin accentuarea sentimentelor și atitudinilor.

În munca cu preșcolarii, pentru a te face înțeles trebuie ca tu să înțelegi ce și cât știi sau pot înțelege copiii. „Dacă vreau să reușesc în a aduce pe cineva la un anumit punct, în primul rând trebuie să văd cum pot să ajung în lumea lui și să încep de acolo”, spunea filozoful danez

S. Kierkegaard. Deci, explicațiile formulate trebuie să fie cât mai accesibile cu putință, pentru a fi înțelese de preșcolari. Pentru ei, puterea exemplului este foarte importantă, deoarece copiii imită ceea ce văd, iar adulții din jurul lor trebuie să-și controleze comportamentul în permanent, să dovedească faptul că nimic din ceea ce se petrece în jurul nostrum, nu trebuie să ne fie indiferent.

Totodată, copiii sunt dornici să participe la acțiuni de amenajare a locului în care trăiesc. Ei se vor implica cu plăcere la acțiuni de protejarea mediului (îngrijirea plantelor și animalelor, plantare de pomi, curățarea parcurilor, a curții grădiniței, a sălii de grupă, a camerei lor de joacă etc. Prin implicarea în aceste acțiuni le dezvoltăm dragostea pentru mediul înconjurător

Educația ecologică trebuie să ofere perspective reale în restabilirea acelor relații dintre om și natură, care să aibă înțelegerea, cunoașterea și respectarea normelor și legilor privind protecția mediului. Ea se poate desfășura fie prin proiecte educaționale, cât și prin activități extracurriculare (vizite, plimbări, excursii, tabere), prin activități frontale dirijate (observări, lecturi după imagini, jocuri didactice, povestiri, memorizări, convorbiri etc.), prin activități opționale, prin intermediul jocurilor și activităților liber alese (jocuri de rol, jocuri de masă, jocuri de construcții etc.)

În concluzie, putem spune că nu există activități anume pentru o educație ecologică, ci prin toate activitățile și acțiunile e desfășurate în grădinițe, copiii își pot însuși numeroase noțiuni și cunoștințe despre problematica ecologiei.

Cadrele didactice constituie o cheie importantă pentru aplicarea cu succes a unui curriculum de educație ecologică. Este foarte important ca aceste cadre didactice să fie pregătite astfel încât să dețină abilități cognitive și calități afective pe care vor urmări să le dezvolte și la copiii cu care lucrează.

Scopul final al educației ecologice este acela de a-l face pe copil să cunoască, să-și însușească și să respecte normele și regulile de prevenire și combatere a efectelor nedorite cauzate de unele fenomene naturale, de protejare a mediului înconjurător, de menținere a sănătății individuale și colective și să înțeleagă necesitatea cultivării comportamentelor și atitudinilor de protecție și autoprotecție în raport cu natura.

BIBLIOGRAFIE:

Tufescu Victor, Tufescu Mircea, „Ecologie și activitate umană”, Editura Albatros, București, 1981;

Vodă Claudiu, „Din secretele naturii și ale lumii înconjurătoare”, Editura Ion Creangă, București, 1987;

Manolache A., Stăiculescu Z., „Educația ecologică”, Editura V.&I. Integral, București, 2000;

Ionescu, Săhleanu Al., Badiu V., „ Protecția mediului înconjurător și educația ecologică”, Editura Ceres, București, 1989.

Sănatatea planetei stă în mâinile noastre!

Profesor învățământ preșcolar Preda Maria Alexandra

Grădinița cu Program Prolungit Nr 21, Ploiești

Ploiești, Prahova

Planeta Pământ se confruntă cu multe probleme care nu au precedent în privința mediului și climei și mai ales acestea sunt o amenințare la adresa bunăstării noastre.

Am observat că noi, oamenii, eram preocupați de propria persoană fără a ține cont de suferințele pe care le provocăm asupra mediului înconjurător(pământul, aerul, apa), astfel cu timpul, am înțeles că suntem parte din natură și resursele planetei noastre sunt limitate, dar mai ales că dereglările produse într-un compartiment se transmit în întregul circuit și pentru a putea opri acest lucru, interesul și preocuparea noastră au crescut pentru protejarea mediului înconjurător în toate domeniile societății umane

Mediul înconjurător este un element esențial al existenței umane și reprezintă rezultatul interferențelor unor elemente naturale- sol, apă, aer, climă, biosferă- cu elemente create prin activitatea umană. Toate acestea interacționează și influențează condițiile existențiale și posibilitățile de dezvoltare a societății noastre.

Singura soluție pentru supraviețuirea omului pe Terra este asigurarea unei relații sau a unui parteneriat înțelept cu natura:

- ocrotirea și protejarea naturii;
- realizarea unor măsuri prompte în cazul apariției dezechilibrelor;

- conservarea naturii ca un loc important în cadrul sistemului valorilor umane din domeniul științei, educației,, culturii, economiei.

Pădurea, muntele sunt producători de oxigen, consumatori de dioxid de carbon, depoluante, îndeplinind roluri importante în viața omului. Acestea fiind de: sanitară, hidrologică, climatică, estetică și recreativă.

Natura este locul unde se întoarce omul ca să-și ia energia de care are nevoie, dar dacă acestea nu au ce să-i ofere, omul se va ofili și , odată cu natura va avea de suferit.

Dacă noi nu avem grijă de apă, aer , plante, nu vom putea obține un aer curat, nu vom putea avea o apă curat și nu ne putem bucura de parfumul florilor, chiar și de coloritul viu al pe care natura ni-l dă în fiecare zi.

Așa cum am spus că cel mai important lucru este conservarea naturii cu ajutorul unor domenii ale societății umane. Unul dintre ele fiind domeniul educației, care oferă viitorilor adulți oportunitatea de a realiza cât de valoros este mediul înconjurător. Pentru aceasta este nevoie de educația ecologică a celor mici.

Educația ecologică se poate desfășura prin diferite tipuri de activități: școlară, extrașcolară, activități științifice, programe organizate de ONG-uri. Unul dintre scopurile acestei educații este de a ajuta copilul să-și dezvolte capacitatea de a gândi, atât critic, cât și creativ astfel încât să fie capabil să găsească soluții alternative la activitățile care dăunează mediului.

Prin educația ecologică, cei mici trebuie să dobândească cunoștințe, atitudini și motivații pentru a acționa individual și în echipă în vederea rezolvării problemelor care țin de protecția mediului înconjurător, se cultivă dragostea și respectul lor pentru lumea în care trăiesc, locuiesc, se formează atitudini de dezaprobare față de cei care încalcă normele de protecție

Mai întâi această educație ecologică se poate începe de acasă, de la familie, din momentul în care copilul conștientizează ce înseamnă mizerie, gunoi. Odată ce copiii înțeleg că unele lucruri se aruncă la gunoi și nu pe jos, iar altele nu, vor adopta mult mai ușor comportamente pozitive față de mediul înconjurător, pe care le vor păstra, cel mai probabil, pe tot parcursul vieții.

Grija față de natură se poate revărsa în multe alte comportamente ale copilului-grija față de spațiul personal- de la cameră și bancă, până la ghizdan și dulap. Un copil care deprinde din timp, noțiuni despre cum să protejeze mediul înconjurător va deveni un om responsabil.

Copilul de vârstă școlară mică nu trebuie bombardat cu cunoștințe teoretice , ci trebuie implicat în activități practice cât mai variate și atractive, care să vină în întâmpinarea curiozității senzoriale.

Plecând de la ideea ca educația ecologică presupune mai multe componente (cunoștințe, atitudini, conduite) care se dobândesc într-un timp îndelungat, este firesc ca această latură a educației să se afle în atenția mai multor domenii experiențiale în învățământul preșcolar, și anume:

- Domeniul Științei- Cunoașterea mediului are un mare potențial pentru această educație, asigură în mod organizator însușirea unor cunoștințe prin activități de observare, identificare, grupare, jocuri, activități practice a lumii care ne înconjoară;

- Domeniul Limbă și Comunicare- Educarea limbajului valorifică texte care ajută ca cei mici să ia contact cu frumosul din natură;

- La Domeniul Om și Societate- Activitate practică, preșcolarii plantează plante, au grijă de ele, realizează jucării din materiale refolosibile, realizează colecții de frunze, semințe;

- Domeniul Estetic și Creativ- Educația Artistico-plastică își aduce aportul la dezvoltarea simțului artistic, la sesizarea echilibrului, armoniei din mediul înconjurător oferă posibilitatea să transpună prin mijloace artistice frumosul din natură;

- din nou la Domeniul Om și Societate- Educație pentru societate se cuprinde teme care pot fi valorificate cu succes pentru formarea de atitudini adecvate raporturile copiilor cu mediul în care trăiesc.

O reală educație ecologică se realizează și prin proiecte educaționale care au ca scop familiarizarea cu informații despre ocrotirea mediului înconjurător , educarea copiilor în spiritul dragostei și respectului față de natură.

Un alt punct important în ocrotirea mediului înconjurător este cum să îi învățăm pe copiii să recicleze obiecte, cât de importantă este reciclarea în mediul înconjurător, ce fel de obiecte să recicleze. Învățându-i pe copii să apere natura, îi învățăm să apere viața, să apere ceea ce este frumos și magic.

Dascălul are menire ca de la vârste cât mai fragede, să conștientizeze copilul de rolul pe care îl are în comunitatea din care face parte în protejarea mediului înconjurător și că nu poate trăi fără acesta.

Trebuie să învețe să respecte natura, să o ocrotească, să îngrijească solul, apa, aerul, plantele și animalele pentru că atunci când spunem NATURĂ să vedem o mare de verdeață presărată cu flori, să simțim atingerea duioasă a soarelui și adierea vântului, să auzim zgomotul cristalin al apelor și cântecul fermecător al păsărilor.

Planeta poate supraviețui fără noi, însă noi nu putem supraviețui dacă ne distrugem singuri casa.

În concluzie protecția mediului este o măsură de a împiedica ceva rău, șansa omenirii la supraviețuire. Viitorul planetei noastre stă în mâinile noastre! Împreună putem avea o planetă curată și sănătoasă!

EDUCAȚIA ECOLOGICĂ ÎNCEPE DIN GRĂDINIȚĂ

PROF.INV. PREȘCOLAR: Voicilaș Daniela Sofia

GRĂDINIȚA CU PROGRAM PRELUNGIT NR.21, PLOIESTI

„Natura și educația sunt asemănătoare, căci educația transformă omul și prin această transformare creează natura.” DEMOCRIT

Scopul educației ecologice este un proces care îmbunătățește calitatea vieții prin asigurarea oamenilor cu modalitățile de care au nevoie pentru a rezolva și împiedica problemele de mediu. Educația ecologică poate ajuta oamenii să câștige cunoștințe, deprinderi, motivații, valori și angajamentul de care au nevoie pentru a gospodări eficient resursele pământului și de a-și asuma răspunderea pentru menținerea calității mediului. La vârsta preșcolară putem realiza educația ecologică prin: activitățile de cunoașterea mediului (observări, lecturi după imagini, convorbiri, povestiri, jocuri didactice), prin desene, prin plimbări și vizite, prin discuții libere, spontane, prin activități practice în natură, prin dramatizări și scenete.

Un rol important îl au observările. Prin activitățile de observare sunt antrenati toți copiii și pe lângă sistematizarea cunoștințelor despre părțile componente, mod de viață, adăpost,

foloase, la sfârșitul activității se discută despre modul în care putem proteja natura. Permanent se apelează la experiența de viață a copiilor, la modul în care au reacționat în diferite situații cum au avut grijă de animale, de plante.

Prin activitățile de cunoașterea mediului se urmărește ca prescolarii să se familiarizeze cu problemele de mediu, să-și formeze deprinderi și obișnuințe necesare de cunoaștere, grijă, descoperire și protejare a naturii, să dobândească și să-și consolideze cunoștințele despre natură, să se antreneze în acțiuni sociale utile (îngrijirea plantelor, amenajarea grădinilor, plantarea de pomi), să-și formeze dorința și deprinderea de a petrece timpul liber în mijlocul naturii.

Activitățile de educație ecologică ajută copiii să manifeste sensibilitate față de întreg mediul și problemele lui, ajută copiii să înțeleagă funcționarea mediului, interacțiunea oamenilor cu mediul și despre cum pot fi rezolvate problemele legate de mediu, dobândesc valori și sentimente de grijă față de mediu; copiii să utilizeze cunoștințele și abilitățile dobândite, în vederea unor acțiuni pozitive și bine gândite care vor conduce la rezolvarea problemelor mediului.

Preșcolarii trebuie să realizeze că problemele mediului înconjurător sunt ale lumii întregi, ale fiecăruia dintre noi, iar fiecare acțiune negativă a noastră, oricât de insignifiantă ar fi, poate să afecteze în mod distructiv natura. Semnalele de alarmă lansate de specialiști, explicațiile și statisticile întocmite de aceștia au un rol incontestabil, dar pentru implicarea și acțiunea eficientă de formare în sens ecologic se ajunge prin sensibilizare și prin antrenarea componentelor afective și volitive ale copiilor. De aceea, activitățile de educație ecologică se desfășoară într-o atmosferă relaxantă, unde interesul și comunicarea să încurajeze inițiativele, dar și opțiunile fiecăruia.

Plimbările, excursiile, vizitele oferă avantaje pentru menținerea sănătății fizice și psihice. Contactul cu natura sporește eficiența demersului specific al educației ecologice. Participarea la concursuri de creații literare și artistico-plastice (desene, colaje, postere) pe 3 teme ecologice, desfășurarea unor activități atractive au stimulat interesul și curiozitatea copiilor pentru protecția mediului.

Pentru a le forma copiilor o conduită ecologică putem porni de la o idee simplă, dar destul de eficientă în planul emoțiilor și sentimentelor: transpunerea copilului în locul elementului din natură care a suferit o agresiune din partea omului. Pus în postura celui agresat și

care nu se poate apăra singur, copilul va realiza că trebuie să acorde “drept la existență” tuturor elementelor mediului din jurul său. Treptat va înțelege că orice acțiune de distrugere sau exterminarea de orice fel este cât se poate de dăunătoare pentru că strică echilibrul naturii.

A ocroti și îmbunătăți mediul înconjurător reprezintă pentru întreaga societate un obiectiv primordial, o sarcină a carei realizare trebuie coordonată și armonizată foarte bine în sistemul educațional. Acțiunea de protecție a mediului nu este ușoară în comunitate. Schimbarea mentalității oamenilor este dificilă, iar fără educația fiecărui individ în acest sens, începând de la vârste timpurii, orice demers la scara socială de ocrotire a mediului este supus eșecului.

În sprijinul realizării acestui demers educativ vine programul educațional “Ecogrădinița”, care-și propune să contribuie la creșterea gradului de conștientizare al copiilor asupra problemelor de mediu, punându-i astfel bazele dezvoltării se urmărește clarificarea apartenenței copiilor la mediu. Sunt încurajate discuțiile și munca în grup, precum și orice inițiativă luată în protejarea mediului.

Programele de educație ecologică desfășurate în grădinițe conturează strategia de acțiune în acest domeniu și aduce următoarele beneficii:

- Sensibilizarea copiilor în problema păstrării unui mediu curat, sănătos și estetic;
- Cultivarea dragostei copiilor pentru Terra, pentru toate elementele care intra în componența acesteia: ape, plante, animale, etc;
- Educarea copiilor în sensul păstrării sănătății mediului în care trăiesc;
- Însușirea unor norme de comportare specifice asigurării echilibrului dintre sănătatea individului, a societății și mediului;
- Formarea unei atitudini dezaprobatoare față de cei care încalcă normele specifice de păstrare a igienei mediului;
- Educația copiilor și a familiei în sensul formării unor comportamente corecte de ocrotire a mediului, de colectare selective a deșeurilor menajere reciclabile, de gestionare a deșeurilor;

În concluzie, “ecuația” fundamentală a vieții pe această planetă constă în găsirea unui raport echilibrat între necesitățile de ordin economic și capacitatea ecologică a planetei, înțeleasă ca un capital real al națiunilor, clar limitat și ușor perisabil în condițiile unei gospodăriri necorespunzătoare. Omul reprezintă un factor activ în dinamica spațială și temporală a mediului

biotic, în general, și a pădurilor, în mod special. Acțiunile factorului antropic pot și trebuie să fie doar cu finalitate pozitivă, mai ales că azi din ce în ce mai mulți oameni de știință consideră degradarea mediului, în ansamblu, și a pădurilor, în particular, drept cea mai dramatică criză a omenirii. Curiozitatea copiilor conduce la acumularea de cunoștințe despre mediul înconjurător, despre protecția lui, ceea ce contribuie la dezvoltarea capacității copiilor de a gândi logic și de a interpreta corect aspectele din jurul lor.

BIBLIOGRAFIE

1. Melania Ciubotaru, Educatia ecologica in gradinita, Editura: CD Press 2005
2. Mazilu M., Ecologie și protecția mediului înconjurător, Timișoara, Editura Mirton, 200

Educația ecologică în grădiniță

Prof. înv. preșc. Popa Gabriela
Grădinița Disney, Homorâciu
Județ Prahova

Orice om are dreptul să trăiască într-un mediu ambiant sănătos. Din nefericire, mediul din jurul nostru se degradează în mod continuu, în momentul actual existând o amplă campanie de protejare și susținerea a acestuia. Pentru a reuși să ajutăm oamenii să se autoeduce, să se re poziționeze în ceea ce privește protejarea naturii, este necesar ca aceștia să înțeleagă faptul că de sănătatea mediului depinde de fapt viața omenirii. Dezvoltarea atitudinii pozitive față de mediu și a unui trai în echilibru cu acesta nu se face doar declarative însă, ci trebuie să

cunoaștem implicațiile comportamentului nostru pentru natură și să luăm măsuri concrete în această direcție.

Este nevoie ca noi, adulții, educatori și părinți, să ne documentăm pentru a putea la rândul nostru să transmitem informații despre reducerea poluării, despre defrișările masive ce au loc în momentul actual și implicațiile lor asupra mediului, despre schimbările climatice, despre calitatea aerului pe care îl respirăm, despre una dintre cele mai importante resurse ale vieții – apa, despre energiile alternative și tehnologiile nepoluante etc.

Protecția naturii necesită mijloace, materiale destul de costisitoare, dar și creșterea gradului de responsabilitate al oamenilor din întreaga lume față de mediul înconjurător, familiei, grădiniței și apoi școlii, revenindu-le un rol important în acest sens prin educația ecologică. Este necesar ca de la cea mai fragedă vârstă să se insufle respectul pentru natură și importanța protejării acesteia, în familie punându-se primele baze în această direcție: copiii pot învăța comportamente sănătoase, să respecte și să fie respectat, să economisească sau nu, să înțeleagă ce înseamnă natura și să învețe să o iubească.

Alături de părinți, noi educatorii, trebuie să determinăm nu numai sentimente de admirație față de frumusețile naturii, ci să le formăm unele reprezentări și noțiuni concrete asupra realității. Treptat, printr-o activitate permanentă, intensă și complexă, trebuie acționat ca acestea să devină convingeri, deprinderi de păstrare, de ocrotire a mediului înconjurător.

Abordarea educației ecologice în grădiniță prezintă anumite particularități metodologice. La vârsta preșcolară, educația ecologică ține mai mult de formarea deprinderilor și de trăirile afective. Primul contact cu mediul și cu problemele sale trebuie să îmbrace la aceasta vârstă aspecte practice și să provoace trăiri emoționale, astfel încât să se poată dezvolta competențe specifice: dorința de a explora mediul înconjurător bazată pe interes și curiozitate, adoptarea unui comportament adecvat în mediul înconjurător, manifestarea unui comportament responsabil și a unei atitudini pozitive față de natură.

În învățământul preșcolar, educația ecologică se realizează, în cadrul domeniului de științe ale naturii, și prin tratarea interdisciplinară a temelor legate de protecția mediului, prin alegerea unui opțional care să aibă în studiu o temă de ecologie, prin intermediul activităților extrașcolare sau a celor desfășurate în cadrul celor două săptămâni speciale: Școala Altfel și Săptămâna Verde.

Jocurile didactice orale dau posibilitatea copiilor de a învăța, compara, analiza, a folosi cunoștințele existente. Este recomandat ca în lucrul cu aceștia să se folosească diverse materiale demonstrative: ilustrații, ierbare, albume, tabele, diagrame, hărți, machete, fotografii, obiecte naturale. Jucându-se, pipăind, mânuind naturalul, copilul cunoaște și descoperă lumea și viața, acestea devenind accesibile și atractive pentru copii.

În cadrul activităților de abilități practice și arte vizuale, lucrările realizate cu materiale din natură și cu materiale reciclabile pot fi foarte atractive pentru copii, constituind în același timp bazele unei educații ecologice. Materialele folosite în cadrul acestor activități: fructe, semințe, frunze, coajă de copac, diferite pene colorate pot constitui puncte de plecare a unor discuții pe teme ecologice cum ar fi: protecția plantelor și animalelor din zona în care trăim; pădurea și apele, sursă esențială a vieții pe pământ sau despre măsurile de protecție a unor specii de plante și animale amenințate cu dispariția.

Folosirea hârtiei poate constitui un motiv bun pentru o discuție asupra materiei prime din care este acesta obținută. Se aprofundează idea vorbindu-se despre importanța pădurii în calitatea aerului, a susținerii solului și, implicit, despre efectele dezastruoase ale defrișărilor masive, urmate de lipsa acțiunilor de plantare de puieți. Se conștientizează astfel importanței procesului de reciclare a hârtiei.

Despre poluarea apelor sau a pădurilor cu peturi, putem să discutăm în cadrul activităților practice ce folosesc aceste materiale, ca de exemplu, în cadrul temei *Vaza cu flori*. Se exemplifică efectele negative care se ivesc în urma depozitării necorespunzătoare a ambalajelor din plastic și remediile pentru prevenirea și combaterea acestor neajunsuri. Plasticul este o materie care nu se descompune odată aruncat în pădure, dar care poate elibera substanțe nocive pentru sol și apă, afectând flora și fauna acestora. Plasticul, ca și hârtia, se poate recicla, dar trebuie să învățăm, ulterior să devină obișnuință, depozitare selectivă a gunoiului.

Pentru obținerea unei educații ecologice temeinice este necesară o implicare activă a familiilor preșcolarilor. Educatoarea trebuie să informeze și să colaboreze cu aceștia în organizarea unor activități ce implică cultivarea dragostei pentru natură și preocuparea menținerii sănătății și frumuseții acesteia. Ieșirile în natură în diferite anotimpuri în cadrul cărora se poate desfășura ample observări, văruirea tulpinilor de copaci și plantarea de flori în curtea grădiniței, curățenia de toamnă sau de primăvară a acesteia, excursii la grădini botanice sau în parcuri sunt doar câteva astfel de activități în care putem atrage părinții în scopul realizării unei educații

ecologice. În plus, promovează cooperarea, apropierea emoțională, psihologică între copil și adult, îi permite copilului să se simtă „mare” (de exemplu, în timpul unei drumeții sau acțiuni de mediu), iar unui adult să-l înțeleagă mai bine pe copil.

Bibliografie:

1. Buzinschi, E., Andon, C., *Formarea culturii ecologice elementare la copiii de vârstă preșcolară mare*, Chișinău, 2004.
2. Iacob, A. (coord.). *Educație ecologică și de protecție a mediului. Ghid metodic pentru cadrele didactice – învățământ primar.*, Material finanțat de Ministerul Educației, Cercetării și Tineretului prin OM nr. 2730/03.12.2007, 2007b.
3. Mohan, G., Ardelean, A., *Ecologie și protecția mediului*, București, Editura „Scaiul”, 1993

EDUCAȚIA ECOLOGICĂ ÎN GRĂDINIȚĂ

Prof.înv.preșc: Cepoiu Ionela

Gpp, „Curcubeul Copilăriei” Măneciu, Prahova

Educația ecologică reprezintă o modalitate prin care preșcolarul poate ajunge la cunoașterea, înțelegerea și respectarea naturii, a mediului înconjurător.

Cunoașterea naturii trezește gândirea copilului, contribuie la dezvoltarea capacității creatoare a preșcolarului, la dezvoltarea vorbirii corecte și coerente, făcându-l astfel pe copil să mediteze asupra fenomenelor și corpurilor ce-l înconjoară.

Odată cu venirea în grădinița, copilul face primii pași în formarea unor conduite ecologice, adecvate ocrotirii și îngrijirii naturii. Pentru realizarea acestora, se pune accent tot mai mult pe organizarea de activități, care să-i pună pe copii în contact direct cu natura, spre a-i cunoaște tainele și frumusețile. Un prim pas de realizare a educației ecologice îl constituie desfășurarea unor activități în mijlocul naturii precum: observări spontane sau dirijate, plimbări și drumeții, excursii, în cadrul cărora copilul se bucură de frumusețea și bogăția naturii.

Convorbirile libere: „De ce trebuie să îngrijim natura?”, „Cum avem grijă de mediul înconjurător?”, „De ce îngălbenesc frunzele copacilor?”, rezolvă multe dintre semnele de întrebare pe care le au copiii la această vârstă referitoare la mediul înconjurător.

Lecturile după imagini „Ce stim despre primăvară?”, „Animalele domestice și puii lor”, „La munte”, aduc aproape de copil o anumită idee sau secvență din realitatea înconjurătoare, ajutându-l să exploreze, să analizeze, să-și pună întrebări în legătură cu aspectele întâlnite, să-și exprime stări sufletești și să inițieze acțiuni.

O altă modalitate de realizare a educației ecologice o reprezintă povestirile create de copii care urmăresc atât verificarea cunoștințelor cât și dezvoltarea imaginației preșcolarului.

Activitățile de educație ecologică ajută copiii să manifeste sensibilitate față de mediul înconjurător și problemele cu care acesta se confruntă; contribuie, prin emoțiile puternice generate de exemple oferite, la formarea în sufletele copiilor a unor sentimente de ocrotire și protecție a mediului.

Bibliografie : „Curriculum pentru învățământul preșcolar “(3-5/7 ani), M.E.C.T.2008

„Ziua bună începe de dimineață” Camelia Lazăr,Cornelia

EDUCAREA COPILULUI PRIVIND PROTECȚIA MEDIULUI - UN PAS MARE PENTRU SALVAREA TERREI

Prof. înv. primar Bratu-Rotaru Mihaela-Adriana
Colegiul „Ferdinand I”, localitatea Măneciu, județul Prahova

Cunoașterea naturii, a mediului înconjurător, cu toate fenomenele sale biologice este necesară pentru formarea unor noțiuni, idei, convingeri, raționamente, a unui comportament adecvat și a conștiinței de mediu. Informația despre protecția mediului ar trebui să facă parte din educație de la copiii de grădiniță pe tot parcursul vieții, cu accent pe valoarea pe care mediul o constituie, creându-se în acest fel o cultură privind mediul.

E bine ca omul de mâine să știe ce e bine și ce e rău în raporturile cu "natura mamă" pentru ca mai târziu tânărul, iar apoi adultul să acționeze în consecință. Dacă informația privind mediul ar face parte sistematic din educarea copilului și adultului ar fi un mare pas pentru salvarea Terreii. A respecta natura, a o înțelege și a o iubi trebuie să devină o trăsătură de caracter. Noua educație trebuie să includă și dimensiunea ecologică, să aibă drept coloană vertebrală gândirea ecologică ce trebuie să fie păstrată ca un crez.

Rolul major revine dascălilor care, încă de la intrarea copiilor în școală, îi vor ajuta să conștientizeze că toți oamenii au datoria protejării mediului în care trăiesc, întrucât mediul oferă tot ceea ce este necesar ființei umane, iar aceasta are datoria de a face același lucru. În cadrul lecțiilor la care se pretează educația ecologică sau în cadrul activităților extracurriculare elevii trebuie informați despre elementele mediului înconjurător, să iubească plantele și animalele, să adopte un comportament adecvat raportat la mediul în care își desfășoară activitatea și să ia atitudine față de cei care încalcă regulile.

În gimnaziu și liceu elevii vin în contact cu biologia în mod continuu, deci informația despre mediu trebuie transmisă sistematic. De asemenea, sarcina profesorului de biologie este de a le transmite noțiuni despre mediu elevilor la lecții și de a-i educa în vederea ocrotirii naturii. Astfel din studiul biologiei vegetale, trebuie arătat elevilor că datorită plantelor este posibilă existența celorlalte organisme, inclusiv a omului, că fără plante viața pe pământ nu ar fi posibilă.

Tot din studiul botanicii elevii vor afla că datorită unor acțiuni ale omului unele plante și-au redus simțitor numărul, altele au dispărut, iar locurile ocupate altădată de păduri și pășuni au

devenit lipsite de viață. La lecțiile de zoologie, odată cu cunoașterea animalelor, profesorul va arăta rolul lor în natură și în viața omului.

Pentru educația privind mediul în școală este răspunzător nu numai profesorul de biologie. Orele educative (de dirigenție) ar putea avea un rol pozitiv în educația privind mediul. De asemenea interdisciplinaritatea, corelarea programelor de biologie, geografie, fizică, chimie ar putea contribui la îmbunătățiri substanțiale.

Și în cadrul orelor de cultură civică se poate urmări formarea unei atitudini pozitive față de plante și animale, prin stimularea interesului față de păstrarea unui mediu echilibrat și exersarea unor deprinderi de îngrijire și ocrotire a acestuia.

Excursiile școlare pot fi un bun prilej de informare privind mediul, dacă ele sunt bine concepute și organizate, propunându-și obiective educațional-formative pozitive, privind relația om-natură.

Rolul educatorilor constă tocmai în transmiterea informațiilor cu privire la pericolele care derivă din degradarea mediului, unul din obiectivele vizate fiind acela de a face populația să ia cunoștință de aceasta, fără a crea o stare de teamă.

Scopul transmiterii informațiilor despre mediu este incitarea fiecărui individ în așa fel încât să se simtă direct angajat în această problemă, pentru a-i crea un sentiment de protecției mediului trebuie făcută într-un sistem unitar care să se adreseze copiilor, adolescenților, adulților și care să comporte un învățământ metodic la toate nivelele școlare și extrașcolare.

Fie că este realizată pe căi oficiale, fie că este dobândită pe oricare alte căi și din orice alte surse, informația corectă privind mediul are și menirea de a contribui la educarea continuă a locuitorilor planetei responsabilitate și voința de a acționa personal. Pentru a fi eficace, educația în domeniul, la formarea unor atitudini, și în acest fel ar trebui să ducă la crearea unei reale conștiințe de mediu; o reală conștiință de mediu implică și respectul față de valorile colective dintre care face parte și mediul cu elementele sale; când o asemenea conștiință există, atunci informația privind mediul devine cultură.

Bibliografie:

1.Toth, M., (2002), Mediul înconjurător în educație: educație ecologică, educație pentru mediu sau educație privind mediul?, Editura Studium, Cluj-Napoca

2.Rebreanu, V., (2003), Reglementarea juridică a accesului liber la informația privind mediul, în Revista "Fiat Justiția" nr. 2/2003, a Universității Creștine "Dimitrie Cantemir"

Educația ecologică în grădiniță

Prof. Petre Mihaela Cristina

Grădinița Marshmallow, Ploiești, Prahova

Perioada preșcolară este un moment excelent de a-i învăța pe cei mici despre mediul înconjurător și de ce este important să îl protejăm. Fie că suntem părinte sau profesor, cu siguranță ne vor ajuta următoarele propuneri de activități de educație ecologică pentru copii să le desfășurăm în parteneriatele educaționale întreprinse de grădiniță sau în familie. „Copiii devin, la un moment dat, adulți și vor trebui nu doar să repare greșelile noastre, dar și să găsească soluții astfel încât să amelioreze toate problemele de poluare pe care noi le-am generat ani, decenii la rând”, explică Lavinia Andrei, președinte Fundația Terra Mileniul III. Ea propune să începem cât mai de curând educația ecologică a micuților, prin activități ușor de înțeles chiar și la vârsta preșcolară. Teme precum ciclul vieții, evoluția plantelor și dezvoltarea animalelor pot fi abordate cu succes prin proiecte creative și cât mai multe ieșiri în natură, în care cei mici să observe pe viu toate aceste lucruri.

Educație ecologică pentru copii. Nu este neapărat o disciplină, ci mai mult un mod de viață. Copiii pot învăța de mici cum să sorteze deșeurile, să respecte mediul înconjurător, să consume mai puțin. Toate aceste gesturi îi vor face să fie conștienți de ce înseamnă ecologie și să devină un „cetățean verde”. Din activitățile desfășurate cu preșcolarii prin proiecte și activități, voi descrie câteva dintre ele, obiceiuri simple pe care le putem face împreună cu copilul încă de la vârsta grădiniței, pentru a-l învăța despre protecția mediului înconjurător.

Închide robinetul atunci când te speli pe dinți! Acest obicei poate fi deprins de când copilul are 1 an și jumătate, maxim doi, atunci când deja învață să se spele singur pe dinți. A lăsa apa să curgă este o risipă. Când te speli pe dinți cu robinetul deschis, poți să consumi până la 12 litri pe minut. Ceea ce este foarte mult, nu?

Economisește hârtie! O foaie are două fețe, deci copilul poate face două desene pe ea! Spunându-i că folosind mai puțină hârtie vom păstra vii pădurile care sunt esențiale planetei pe care trăim.

Sortează deșeurile! Avem coșuri de gunoi de diverse culori, așa cum sunt cele amplasate în spațiile publice. Am imprimat denumirile (hârtie/carton, plastic, sticlă, deșeuri menajere) și le-am lipit pe culoarea potrivită fiecărui deșeu. Explică-i că o cutie cu suc de fructe trebuie pusă în recipientul pe care scrie „hârtie și carton”, iar paharul de iaurt, după ce este consumat, trebuie să meargă în coșul „de plastic”. Desigur, aceste instrucțiuni trebuie repetate în mod regulat.

Colectează bateriile uzate din jucăriile tale! Din aproximativ un miliard de baterii puse pe piață, doar 33% sunt colectate pentru reciclare. Grădinița este implicată în fiecare an în sunt parte integrantă a naturii. Pentru a-ți ajuta copilul să înțeleagă, explică-i că florile, iarba și ciupercile au rădăcini proiectul ECOTIC, astfel fiecare preșcolar a primit o cutie mică pentru a depozita bateriile uzate din jucăriile sale. Astfel au fost îndrumați ca și pe parcursul anului, când vor merge împreună cu familia la cumpărături, el să le depună la centrele de colectare din magazine. Prin materialele primite de la partenerii proiectului ECOTIC explicăm că bateriile nu pot fi aruncate la gunoiul normal, deoarece sunt foarte poluante. Ideal să fi să înlocuiți bateriile de unică folosință cu baterii reîncărcabile, chiar dacă sunt mai scumpe, te vor ajuta să economisești bani pe termen lung.

Nu strica hârtia igienică! Unii copii se distrează desfășurând rola de hârtie igienică prin toată casa sau la toaletă o folosesc în exces. Explică-i că nu este o jucărie, că pentru obținerea hârtiei igienice au fost tăiați copacii din pădure și trebuie să prevenim asta.

Mergeți la grădiniță sau plimbare pe jos sau cu transportul în comun. Dacă grădinița este în apropiere, obișnuiești copilul să meargă pe jos până acolo. Sau la parcul din zona voastră, sau...oriunde mergeți voi de obicei pe distanțe scurte. Spune-i copilului că mașina poluează, și făcând acest gest mic, ajută planeta să respire mai bine.

Oprește lumina când ieși din cameră! Este un gest mic care nu necesită efort, dar care ajută enorm la păstrarea resurselor. Dacă toți părinții și copiii din întreaga lume ar juca acest „joc”, vom economisi foarte mult și planeta noastră ar fi mult mai sănătoasă. Dacă îl înveți de mic acest gest simplu, vei vedea că, într-o zi, copilul tău va fi cel are îți va reproșa că nu ai stins lumina!

Nu arunca nimic pe pământ! Pentru a păstra frumusețea locurilor vizitate. Organizarea excursiilor are ca obiectiv conștientizarea importanței menținerii unui mediu curat și protejat, copiii sunt încurajați să folosească coșurile de gunoi sau să strângă deșeurile într-o punguță până găsește unul, să protejeze flora și fauna din mediul vizitat.

Nu rupe florile, iarba sau ciupercile! Toate plantele pe care le întâlniți în pământ și sunt în viață. Insectele și animalele au nevoie de ele pentru supraviețuire. Dacă smulge plantele, această mică lume microscopică va fi distrusă.

Observăm împreună natura! Profităm de fiecare ieșire cu vreme frumoasă pentru plimbări în natură alături de copii. Este o ocazie excelentă să-i explicăm caracteristicile fiecărui anotimp, să determinăm împreună vârsta unui copac sau să-i explicăm de ce cad frunzele toamna. Povestindu-le despre animalele și păsările pe care le întâlnim în excursiile noastre, despre rolul și locul fiecărei vietăți pe pământ, cu siguranță va fi mult mai conștient de importanța fiecărui element al naturii.

Facem împreună experimente! Ce modalitate mai bună de a înțelege natura decât a realiza experimente?! De exemplu, dacă se întreabă cum se formează zăpada, profităm de ocazie și spunându-i pe înțelesul său tot ce trebuie să știe despre cele trei stări de agregare ale apei, precum și despre circuitul său în natură. Facem câte un mic experiment pentru a înțelege cum îngheață, se topește, condensează și se evaporă apa. Așa înțelege mult mai ușor!

POLUAREA FONICĂ

Prof.înv.primar DUȚĂ GEORGIANA

Colegiul „Ferdinand I” comuna Măneciu

În acțiunea de educare un rol important îl are formarea unei gândiri ecologice despre lume. Pentru atingerea acestui țel, este important a sădi în mintea și sufletul fiecărui copil, conceptul că omul ca specie biologică, este dependent de natură și că nu poate trăi în afara ei. Din prima clipă a vieții, orice individ intră într-o indistructibilă relație cu natura. De aceea, nici o vârstă nu este prea fragedă pentru a începe să iubești și să ocrotești natura.

Pe lângă rolul timid al familiei în formarea unei conduite corecte față de mediul înconjurător rolul școlii este foarte important. Chiar din primele clase de școală învățătorii desfășoară o serie de activități prin care urmăresc formarea la elevi a unor convingeri și conduite corecte cu privire la protejarea mediului înconjurător.

Educația cu privire la ocrotirea naturii se poate realiza cu succes aproape la toate disciplinele școlare, accentuându-se astfel caracterul interdisciplinar și transdisciplinar al acesteia. Adevărata educație ecologică își va atinge scopul numai atunci când se va reuși ca elevii-cetățenii de mâine-să fie convinși de necesitatea ocrotirii naturii și să devină factori activi în acțiunea de conciliere a omului cu natura.

Pentru a înțelege efectele poluării fonice asupra organismului uman elevii trebuie să cunoască mai întâi cauzele care generează acest tip de poluare și mai presus de acest aspect să conștientizeze și să definească termenul de „poluare” în general.

Definiția simplă și convingătoare va rămâne în mintea copilului aceea că poluarea reprezintă contaminarea, murdărirea a ceva ce inițial a fost curat și pur. Poluarea fonică sau poluarea sonoră (pe înțelesul celor mici) este o problemă de stringentă actualitate. Trăim astăzi într-o societate în care zgomotele întâlnite la tot pasul ne invadează liniștea sufletească. Timpul care se scurge atât de repede, forfota străzilor aglomerate, zgomotele și claxoanele mașinilor, sunetele telefoanelor mobile atât de diferite și care mai de care mai asurzitoare și nu în ultimul rând agitația și stresul persoanelor din jur care vor să atragă atenția prin ridicarea tonului; toate acestea duc la poluarea fonică și implicit la disconfortul psihic al fiecăruia dintre noi.

Mediul nostru geografic este un mediu fonic în care se produc diferite sunete și zgomote. Sunetul este un semnal sonor din mediul exterior, ca și lumina, mirosul, căldura, frigul. Sunetele care au origine naturală sunt: tunetul, izbiturile de val, clipocitul apei, țârâitul de greier, țipătul de pasăre, lătratul de câine, prăbușirile de stâncă, vuietul vântului. Aceste sunete constituie semnale fără de care ne-am putea orienta mai greu în natură. Sursele sunetelor produse de civilizația umană sunt foarte diferite: circulația, industria, șantierele de construcții, cartierele de locuit, toate constituie surse de zgomot specific umane.

Zgomotul este un sunet care depășește o anumită intensitate și poate provoca durere. El este cel mai răspândit rezultat nedorit al progresului tehnic, al civilizației.

Încă din clasele mici elevii trebuie să înțeleagă efectele negative pe care le are poluarea sonoră asupra organismului uman. Îi putem informa pe micii noștri elevi că zgomotul poate provoca tulburări dăunătoare omului, declanșând adesea fenomenul de stres. Este cu atât mai periculos cu cât intensitatea și perioada de expunere la zgomot sunt mai mari. Dacă zgomotul se repetă zilnic poate provoca instabilitate, neliniște, surditate parțială sau totală. Zgomotele extrem de puternice pot duce la pierderea auzului. De exemplu mulți adolescenți suferă de scăderi ale auzului datorate ascultării muzicii cu volum ridicat. De asemenea numeroase persoane care au lucrat în uzine unde zgomotul era foarte puternic, au ajuns la pierderi de auz. De aceea în astfel de locuri se recomandă ca urechile să fie protejate de apărători.

Zgomotele din timpul nopții sunt mai dăunătoare decât cele din timpul zilei, deoarece semnul superficial determină acumularea oboselii, având consecințe grave ca: hipertensiunea arterială, ulcerul, putând provoca chiar și infarct. Și zgomotele din timpul zilei au efecte nefavorabile asupra organismului, determinând creșterea ritmului cardiac, a tensiunii arteriale, dureri de cap, amețeli, senzații de neliniște, frică, scăderea capacității de concentrare.

Sursele de zgomot pot fi variate: circulația rutieră, feroviară, aeriană, lucrări în construcții, aparate casnice, aparatele audio-video, soneriile, animalele, oamenii. În vederea combaterii poluării fonice s-au construit aparatele care măsoară intensitatea sunetelor stabilindu-se intensitatea maximă a zgomotelor nepericuloase pentru om.

S-au stabilit limitele de intensitate a sunetelor, emise de fabrici, centre urbane, spitale, care au fost apoi legiferate.

În încercarea de a se proteja sănătatea cetățenilor și de a îmbunătăți nivelul de viață, unele guverne au elaborat legi pentru controlul poluării sonore. Aceste legi stabilesc nivelul de decibeli maxim admis în timpul nopții într-o anumită zonă. Există de asemenea unele diferențieri în ceea ce privește zonele diferite ale aceluiași oraș. Astfel în zona garilor sau în zonele industriale nivelul de zgomot maxim admis este mai ridicat decât în zonele rezidențiale sau parcuri.

În preajma autostrăzilor pentru protecția localnicilor se ridică ziduri de beton pentru protecția sonoră.

Pentru reducerea poluării fonice există metode variate ce țin de autoritățile locale chiar de fiecare cetățean în parte sau de instituții specializate;

- proiectarea mașinilor, agregatelor, vehiculelor cu un efect sonor redus;
- devierea circulației în afara orașelor;
- amplasarea uzinelor zgomotoase în afara zonelor de locuit;
- proiectarea caselor cu pereți izolați fonic;
- plantarea perdelelor forestiere de protecție și construire a zidurilor antifonice de-a lungul străzii sau autostrăzii;
- folosirea antifoanelor fonice interne(vată,cauciuc)și externe(căști protectoare).

Dezvoltarea armonioasă, fizică și intelectuală a ființei umane este posibilă numai într-un mediu natural curat, lipsit de poluare în care natura și societatea sunt în deplină armonie. Vicierea mediului de viață prin zgomote, praf, substanțe toxice reprezintă tot atâtea cauze de creștere a frecvenței unor boli grave ce afectează sistemul nervos.

Misiunea nobilă a noastră, a dascălilor va fi deplin împlinită numai atunci când elevii pe care-i educăm în spiritul dragostei față de mediul înconjurător vor putea să demonstreze prin comportament adecvat aspectele practice ale teoriei dobândite în școală și în viața de zi cu zi. Ne vom declara mulțumiți atunci când copiii noștri vor asculta cu plăcere și interes muzică clasică, vor prefera locurile liniștite în locul celor aglomerate sau zgomotoase, vor adopta un ton potrivit pentru a comunica cu semenii lor fără irascibilitate și violență (verbală sau fizică), vor conștientiza faptul că pot să învețe mai bine și mai mult într-o atmosferă de liniște, vor înțelege că pauzele pot deveni mai plăcute fără strigătele și țipetele asurzitoare, vor alege să-și petreacă timpul liber în mijlocul naturii care ne oferă tuturor surse inepuizabile de recreere și meditație, de reconfortare fizică și psihică, de încântare a ochiului și a minții.

Bibliografie:

A. ARDELEAN, GH. MOHAN

--„Ecologie și protecția mediului”,București,

- Ed. SCAIUL, 1993, pag. 338-342
- FUNDAȚIA PENTRU CULTURĂ -- „Educația ecologică și voluntariatul în
ȘI EDUCAȚIE ECOLOGICĂ protecția mediului”, Cluj-Napoca,
ECOTOP, 2003, pag 20-21, 46-47
- NEACȘU P. -- „Ecologia și protecția mediului”,
București, Ed.UNIVERSITARĂ, 1986,
pag 32-33
- SUSAN SHAPIRO -- „Manual de ecologie”, New York, Fundația
SOROS, 1995, pag 53-54.

STUDIU DE SPECIALITATE:
IMPORTANȚA COLABORĂRII
GRĂDINIȚĂ- ȘCOALĂ- FAMILIE-SOCIETATE

Prof. înv. primar, Toma Elena Tatiana
Colegiul „Ferdinand I” comuna Măneciu
Județul Prahova

Motivația alegerii temei

Familia, grădinița, școala și societatea sunt factorii principali care ajută copilul în desăvârșirea propriei educații, iar între aceștia trebuie să existe o strânsă colaborare.

Problema cercetării

Principalii factori care ajută copilul în desăvârșirea propriei educații sunt familia, grădinița, școala, societatea și familia. Pentru o bună colaborare între acești factori este nevoie de comunicare din partea lor.

Familia oferă copilului primele informații despre lumea ce-l înconjoară, primele norme și reguli de comportament, dar și climatul social și afectiv necesar trebuințelor și dorințelor sale. Această relație este importantă și prin faptul că familia mediază și condiționează comunicarea cu celelalte componente sociale, în special cu școala. Influențele educative pe care familia le are asupra copiilor se pot manifesta prin modele de conduită oferite de membrii familiei, cât și prin climatul psihosocial existent în cadrul familiei. Este știut faptul că strategiile educative la care se face apel în familie, mai mult sau mai puțin conștientizate, determină în mare măsură dezvoltarea personalității, precum și rezultatele școlare ale copiilor, comportamentul lor social și moral. În urma cercetărilor s-a ajuns la concluzia că stimularea intelectuală în primii ani de viață, încurajarea și suportul parental continuu sunt factori determinanți în dezvoltarea personalității copilului. Familia este prima școală a copilului. Ea este cea care răspunde de necesitățile elementare ale copilului și de protecția acestuia, exercitând o influență atât de adâncă, încât urmele ei rămân, uneori, întipărite pentru toată viața în profilul moral-spiritual al acestuia. „Pecetea pe care părinții o lasă asupra structurii și profilului spiritual-moral al personalității propriilor copii se menține toată viața.” (M. Golu). Modelele de conduită oferite de părinți, pe care copiii le preiau prin imitație și învățare, dar și climatul socio-afectiv în care se exercită influențele educaționale („cei șapte ani de acasă”) constituie primul model social cu o influență hotărâtoare asupra copiilor privind formarea concepției lor despre viață, a modului de comportare și relaționare în raport cu diferite norme și valori sociale.

Grădinița este al doilea factor educațional cu care copilul ia contact în primii ani de viață. Aici, copilul învață să socializeze, să deseneze, să coloreze, să se joace, să memoreze poezii etc. După cei șapte și, mai nou, șase ani de-acasă, **școala** are și ea un rol primordial în educația copiilor, alături de familie, grădiniță, dar și de întreaga societate, deoarece educația permanentă presupune o învățare pe tot parcursul vieții. Colaborarea dintre toți factorii educaționali, în primul rând între școală și familie, este absolut necesară. Școala nu-și poate realiza pe deplin sarcinile, mai ales cu elevii care rămân în urmă la învățătură, dacă nu cunoaște condițiile familiale de muncă și de viață ale copiilor. De asemenea, o serie de aspecte ale comportamentului elevilor, absențe, disciplină, mod de reușită la învățătură, nu se pot cunoaște și

rezolva în modul cel mai eficient fără contactul cu familia. Părinții nu pot cunoaște pe deplin psihologia copilului lor dacă nu află și modul lui de comportare în condițiile școlare. Activitatea de acasă este o continuare a activității pedagogice de la școală și invers. Întregul proces de educație și mai ales de instrucție se realizează atât la școală, cât și acasă. Școala colaborează cu familia în domeniul învățării elevului, în domeniul comportamentului, în domeniul dezvoltării lui fizice și intelectuale, morale și estetice, în domeniul deprinderilor și priceperilor de muncă, igienico-sanitare, în domeniul activităților libere, al angajării copilului în diferite domenii de activitate în afară de clasă și școală. Este important ca la ședințele cu părinții să vorbim pe larg despre modul în care aceștia își pot ajuta copiii la învățarea lecțiilor, dar mai ales în controlarea temelor de acasă. Totodată părinții trebuie să cunoască dacă copilul lor are o comportare corectă față de învățătoare și de colegii de clasă, dacă purtarea lui pe stradă și în alte locuri este una corespunzătoare. „A-ți învăța copiii să facă binele înseamnă a le lăsa moștenirea cea mai prețioasă” (Mantegazza).

Dacă cele trei medii educaționale – grădinița, școala și familia – se completează și se susțin, ele asigură într-o mare măsură bună integrare a copilului în activitatea școlară și pe plan general în viața socială. Beneficiile sunt numeroase, începând cu o mai bună cunoaștere reciprocă și depășirea stereotipurilor și continuând cu identificarea intereselor comune în beneficiul copiilor. Cercetările confirmă că indiferent de mediul economic sau cultural al familiei, când părinții sunt parteneri cu școala în educația copiilor lor, rezultatele determină performanța elevilor, o mai bună frecvență a școlii, reducerea ratei de abandon școlar și scăderea fenomenului delinvenței.

Concluzii

Conchid prin a spune că această temă este mereu actuală, iar colaborarea grădiniței și a școlii cu familia și societatea trebuie să se concretizeze într-un program comun de activități (lectorate cu părinții, ședințe, consultații, vizite la domiciliul elevului, serbări școlare).

Părinții trebuie să vadă în noi un prieten, un colaborator, un om adevărat, care-i poate ajuta prin atitudinea nepărtinitoare pe care trebuie să o afișeze.

BIBLIOGRAFIE:

1. *Învățămintul primar*, nr. 1-3, Ed. Miniped, București, 2006
2. Bontaș Ioan, *Tratat de Pedagogie*, Ed. All, București, 2008
3. Neacșu I., *Instruire și învățare*, Ed. Științifică, București, 1996
4. Șerdean Ioan, *Teme de pedagogie*, Ed. V&I Integral, București, 1999

Povestea unei picături de apă!

Prof. învăț. primar-Linea Elena Luminița
Colegiul Ferdinand I-Măneciu
Jud. Prahova

- Nicu! Nicu!. Nicu!
- Cine mă strigă? întreabă Nicu speriat. Știa doar că este singur în bucătărie.
- Pic, pic, pic. Nu mă lăsa să cad, Nicule, am să alunec pe canal și mi-e frică, prinde-mă. Baietelul prinde picătura de apă pe o farfurioară.
- Îți multumesc, Nicule...
- De unde știi cum mă cheamă?
- Să-ți povestesc...

Odată locuiam împreună cu alte picături de apă într-o oală care fierbea pe aragaz. Din cauza căldurii focului, unele picături se prefăceau în aburi. Pe fereastra deschisă, aburii fugeau repede afară și se ridicau sus, sus de tot spre soare. În oală rămânea din ce în ce mai puțină apă.

- Unde s-a dus apa? ai întrebat-o pe bunica. Ea ți-a arătat cum deasupra apei care fierbe se formează aburi, care se ridică în sus. Prefăcută în aburi m-am ridicat și eu din oala aceea. Am trecut pe lângă tine, am ieșit pe fereastră și m-am înălțat spre văzduh.

Acolo sus m-am întâlnit cu alte picături mici, transformate în vapori de apă (tot un fel de aburi). Știi de unde veneam?... Din pământul udat de ploaie, din apa râurilor și chiar din marea cea mare. Din cauza căldurii dogoritoare a soarelui, apa se prefăcuse, ca și mine, în vapori de apă.

Acum locuiam împreună un număr foarte mare de vapori de apă și stăteam unul lângă altul. Vântul ne purta încoace și încolo.

Știi cum se numesc grămăjoarele acestea de vapori care se văd pe cer? Nori. Cu timpul ne-am strâns mai mulți unul lângă altul și, împreună cu praful din aer, ne-am transformat din nou în picături de apă.

Am pornit-o cu repeziciune spre pământ. Eram un strop de ploaie. Știi unde m-a aruncat vântul? chiar în Marea Neagră.

Ce frumos mă jucam eu cu nenumăratele mele surori pe crestele valurilor!

M-am apropiat de țărm și tu, care erai pe plajă, ai intrat în apă și m-am prins de brațul tău. Dar vai... nici nu m-ai observat. Din cauza soarelui dogorător, m-am evaporat din nou. Și iarăși sub forma de vapori de apă, într-un nor mare; vântul m-a purtat în înaltul cerului. Ploaia m-a aruncat pe pământ, iar din el m-au luat plantele, insetate. Le-am ajutat să crească și să rodească.

Ah, stai să-ți povestesc ce mi s-a întâmplat într-o iarnă...

Eram sus, de tot, în văzduh, cu alte picături de apă. Ne-am îndreptat apoi spre pământ. Pe drum ne-a cuprins un frig teribil. Ne-am pus haine pufoase, albe și am început să ne jucăm plutind încet.

Te-am recunoscut într-un grup de copii care strigau: ninge! ninge!... și m-am așezat pe mănuașta ta albastră. Eram atunci un fulg de zăpadă. Ai suflat spre mine. Mi-era cald. Mi-am aruncat haina cea albă și am devenit din nou o simplă picătură de apă.

Dragul meu prieten noi ne-am întâlnit de mai multe ori. Într-o dimineață de vară m-ai găsit aninat pe o fereastră de o frunză fiindcă... În nopțile de vară, când vaporii de apă ating frunzele reci, ei se prefac în stropi mici de rouă... Iar într-o dimineață de toamnă ai privit bruma și n-ai știut ca și eu mă găsesc acolo.

Nicușor, aș putea să-ți povestesc multe, multe din peripețiile mele.

Odată am intrat în pământ de unde am ieșit afară formând cu alți frați un izvor.

Oamenii captează apa din aceste izvoare și o duc prin țevi la robinetele din bucătărie și baie. Pe acest drum am ajuns și eu la tine. Dar... Nicușor, nu vezi ce mică am rămas? Mă evaporez...

- Mai stai puțin, te rog, Pic!

Spune-mi, când ne mai vedem?

<http://www.copilasul.com/povesti-povestiri/POVESTEA-UNEI-PICATURI-DE-APA-de-M-GHIVIRIGA-BM-COM.php>

Pleşca M.

"SUNTEM PRIETENII NATURII"

PROIECT DE ACTIVITATE INTEGRATĂ

**PROFESOR ÎNVĂȚĂMÂNT PREȘCOLAR: TĂNĂSESCU ROXANA
MIHAELA**

GRĂDINIȚA CU PROGRAM PRELUNGIT NR.21, PLOIEȘTI

UNITATEA DE ÎNVĂȚĂMÂNT: GRĂDINIȚA CU PROGRAM PRELUNGIT NR.21

GRUPA: MIJLOCIE, "PITICII"

NIVEL : I

TEMA ANUALĂ: "CÂND, CUM ȘI DE CE SE ÎNTÂMPLĂ?"

TEMA SĂPTĂMÂNII: SUNTEM PRIETENII NATURII

TEMA ZILEI: "SĂ O AJUTĂM PE ZÂNA NATURII SĂ SALVEZE PLANETA "

FORMA DE REALIZARE: ACTIVITATE INTEGRATĂ

TIPUL DE ACTIVITATE : CONSOLIDARE DE CUNOȘTINȚE ȘI DEPRINDERI

FORME DE ORGANIZARE: FRONTAL, PE GRUPE, INDIVIDUAL

LOCUL DE DESFĂȘURARE: SALA DE GRUPĂ

DURATA: O ZI

SCOP : Formarea unei atitudini responsabile și active pentru gestionarea și ocrotirea mediului înconjurător, în vederea menținerii echilibrului ecologic.

DIMENSIUNI ALE DEZVOLTĂRII:

- Activare și manifestare a potențialului creativ
- Relații, operații și deducții logice în mediul apropiat
- Cunoștințe și deprinderi elementare matematice pentru rezolvarea de probleme și cunoașterea mediului apropiat
- Motricitate grosieră și motricitate fină în contexte de viață familiare
- Finalizarea sarcinilor și a acțiunilor (persistență în activități)
- Mesaje orale în contexte de comunicare cunoscute
- Educarea unei exprimări verbale corecte din punct de vedere fonetic
- Caracteristici structurale și funcționale ale lumii înconjurătoare

COMPORTAMENTE VIZATE:

- Să recepteze un text care i se citește ori i se povestește, înțelegând în mod intuitiv caracteristicile expresive și estetice ale acestuia;
- Construiește noi experiențe, pornind de la experiențe trecute
- Identifică posibile răspunsuri/soluții la întrebări, situații - problemă și provocări din viața proprie și a grupului de colegi
- Identifică și numește formele obiectelor din mediul înconjurător
- Rezolvă situații-problemă, pornind de la sortarea și reprezentarea unor date
- Utilizează mâinile și degetele pentru realizarea de activități variate.
- Exersează, cu sprijin, autoaprecierea pozitivă, în diferite situații educaționale.
- Manifestă creativitate în activități diverse.
- Realizează sarcinile de lucru cu consecvență.
- Integrează ajutorul primit, pentru realizarea sarcinilor de lucru la care întâmpină dificultăți.
- Finalizează proiecte simple.
- Evidențiază caracteristicile unor obiecte localizate în spațiul înconjurător
- Demonstrează cunoașterea poziției omului în univers, ca parte a lumii vii și ca ființă socială

ACTIVITĂȚI PE DOMENII EXPERIENȚIALE

1. Să salvăm natura!- joc didactic interdisciplinar

Obiective operaționale:

- Să completeze poeziile cu cuvintele potrivite în fiecare caz;
- Să aleagă obiectele care poluează planeta și pe cele care nu poluează;
- Să aleagă cifra corespunzătoare fiecărei mulțimi de obiecte din imagine;
- Să aleagă o imagine, să o descrie și să o așeze pe tabla magnetică ;
- Să precizeze aspectul pozitiv sau negativ al imaginii, răspunzând la întrebare ”așa da sau așa nu”;
- Să se exprime în propoziții corecte în limba română, din punct de vedere gramatical;
- Să știe care sunt îndatoririle oamenilor și copiilor legate de protejarea și îngrijirea mediului înconjurător.

Sarcina didactică:

Sarcina I: Completează cuvântul care lipsește! (DLC)

Sarcina II: Separă obiectele care poluează atmosfera de cele care nu o poluează!(DȘ - cunoașterea mediului)

Sarcina III: Pomișorul ne întreabă!(DȘ – activitate matematică.)

Sarcina IV: Așa da,așa nu! (DOS)

Reguli de joc:

- La propunerea educatoarei , copilul numit vine sa rezolve sarcina.
- Răspund copiii desemnați de educatoare.

Elemente de joc: Aplauzele, mânuirea materialului, jetoane .

2. DOS (Activitate practică) - Suport de creioane - lipire**Obiective operaționale:**

- Să cunoască materialele de lucru specifice activităților practice și să verbalizeze acțiunile specifice întreprinse, folosind un limbaj adecvat;
- Să execute individual sau în grup tema dată;
- Să selecteze adecvat uneltele și materialele necesare;
- Să găsească utilitate tuturor obiectelor realizate (decor, expoziție);
- Să manifeste un comportament de cooperare în grup pentru îndeplinirea unei activități comune.

ACTIVITĂȚI DE DEZVOLTARE PERSONALĂ - ADP:

Întâlnirea de dimineață: “ Prietenii planetei”- Poveste ecologică - Copiii și florile

Rutine: Primirea copiilor,Calendarul naturii, servitul mesei, igiena

Tranziții: Cântece: ”Copăcelul” ; ”Fluturașul”;

ACTIVITĂȚI LIBER ALESE- ALA1:**ȘTIINȚĂ : „Natura sub lupă”****Obiective operaționale:**

- Să cunoască unele elemente componente ale lumii înconjurătoare – pământ și vegetație- plante, ca parte integrantă a mediului, precum și interdependența dintre ele;
- Să comunice impresii, idei pe baza celor observate la microscop și cu lupa;

BIBLIOTECĂ: - „Oare de ce?”-răsfoim cărțile cu curiozități.

Obiective operaționale:

- să citească imagini despre planeta Pământ,
- să povestească grupei despre cele aflate;

ARTĂ : „Colaj-Copiii și natura ” .

Obiective operaționale:

- să lipească pe suprafața planșei, folosindu-se de instrumentele puse la dispoziție;
- să lucreze cu grijă pentru a păstra aspectul îngrijit al lucrării.

Evaluare: Turul galeriei

ALA 2- Prietenii naturii - montaj .

Dansăm și ne distră

STRATEGII DIDACTICE :

METODE ȘI PROCEDEE : conversația , explicația, demonstrația, surpriza, observația , exercițiul ,problematizarea , jocul didactic, metoda ghicitorilor, metoda ”Turul galeriei”, munca în echipă și individual,

MIJLOACE DE ÎNVĂȚĂMÂNT : Surpriza de la zâna care conține: scrisoare,plic cu ghicitori, plic cu jetoane cu obiecte care plouă sau nu, planșă cu pomișor și sarcini,jetoane cu cifre, imagini cu aspecte pozitive și negative din lumea mediului înconjurător, magneți,imagini cu Pământul vesel și Pământul trist, 4 găleușe de iaurt, iarbă, soare, norișori, flori, fluturi decupate din carton colorat, baton de lipici, pălării verzi,microscop,lupă, cărțile,fișe pentru colaj,lipici,stimulente.

BIBLIOGRAFIE :

- Daniela Petre, Elisabeta Roman, Ana Ivan, Proiecte tematice privind activitățile de educație ecologică în grădinița de copii,Editura Tiparg,2007
- M.E.C.T., *Curriculum pentru învățământul preșcolar 3 – 6/7 ani*”, 2019 , București ;
- M. Lespezeanu -,*Tradițional și modern în învățământul preșcolar*” –O metodică a activităților instructiv-educative, Ed. S. C. Omfal Esențial S.R.L.,București, 2007.

SCENARIUL ZILEI

Activitatea zilei începe cu **Întâlnirea de dimineață.**

Copiii se așează în semicerc , astfel încât fiecare să aibă contact vizual cu toți membrii grupei.

Salutul – Salutul meu adresat copiilor este : “Bună dimineața, prieteni ai naturii! Bună dimineața, dragi copii, bine ați venit la grădiniță !” iar copiii răspund : “Bună dimineața, doamna educatoare, apoi copiii se vor saluta, zâmbind și privându-se în ochi. Eu încep salutul prin versurile:

“- Bună dimineața, prieteni ai naturii,

Mă bucur ca sunteți aici.

A-nceput o nouă zi,

Bună dimineața, copii! ”

Calendarul Naturii - prin intermediul unei conversații voi stabili împreună cu copiii vremea de afară, data- ziua/ luna/ anul/, caracteristicile zilei respective, și anotimpul în care ne aflăm.

Activitatea de grup- Această secvență se desfășoară tot în formație de semicerc, copiii vor asculta povestea ecologică-Copiii și florile

Noutățile zilei- captarea atenției copiilor se va face printr-o scrisoare, de la Zâna Naturii care este prietena naturii și ajutorul Pământului. Educatoarea va prezenta ”cutia surpriză” și le va citi scrisoarea Zânei către copiii din această grupă.

(Desfac cutia surpriză.)

Scrisoarea Zânei către copii

”Dragi copii !

Pământul se plânge că este bolnav. Îi mor plantele și animalele, mulți oameni suferă de diferite boli, i se risipesc bogățiile. Stratul de aer-ozonul care îl apără de razele fierbinți ale soarelui se subțiază. Il acoperă praful și gunoaiile. Este atâta murdărie în jur ! Eu care sunt prietena lui vreau să-l ajut.

Ce să mă fac ? Ajuta-ți-mă rezolvând sarcinile primite!

Semnează:

Zâna naturii ”

În scrisoare, Zâna roagă copiii grupei ”Piticilor” să o ajute, ei vor scoate multe materiale și jocuri, cu care se vor juca și vor rezolva sarcinile pe care doamna lor educatoare le-a pregătit la centre. Tot în cutie sunt căciulile verzi ecologice, pe care le pune fiecărui copil pe cap.

Și astfel se face prezentarea celor trei centre de activitate, explicarea sarcinilor specifice se va face de către mine.

Copiii intuiesc materialele de la fiecare centru , ascultă cerințele și sarcinile pentru fiecare dintre centre, așezându-se la centrul la care vor să lucreze.

Astfel:

ȘTIINȚĂ : „ Natura sub lupă”

La acest centru va trebui să observați și să studiați cu ajutorul microscopelor și lupelor, frunze și pământ .

ARTĂ : „ Copiii și natura” – Colaj.

La acest centru va trebui să realizați un colaj cu imaginile primite .

BIBLIOTECĂ: - „ Oare de ce?”.

În cadrul acestui centru va trebui să citiți imagini din cărțile cu curiozități .

Voi supraveghea desfășurarea activității, intervenind doar dacă este necesar sau dacă voi fi solicitată. Voi interveni cu explicații suplimentare acolo unde este nevoie, sugerând copiilor diverse soluții.

După ce aceștia au îndeplinit sarcinile , fac împreună cu ei o scurtă evaluare a activității. Vom trece pe la fiecare centru , cei care au lucrat acolo ne vor explica ce au avut de făcut , iar restul preșcolarilor apreciază în ce măsură au realizat sarcina de lucru (**turul galeriei**).

Tranziție: pe ritmul jocului „ Trenul face tu-tu-tu ” se va ieși din sala de grupă pentru o scurtă pauză.

Copiii așezați pe scăunele vor desfășura activitatea de joc didactic interdisciplinar.

În timp ce copiii cântă și ies pe coridor, voi așeza măsuțele în trei grupe pentru lucrarea colectivă de activitate practică, împărțind gălețele, farfurioarele și lipiciul .

”Pentru că fiecare dintre voi are o pălărioară care are lipită câte o floricică colorată, vă veți așeza la masa unde vedeți floarea de aceeași culoare cu a voastră. Astfel copiii vor fi împărțiți în 4 grupuri.”

La finalul activității educatoarea va face aprecieri despre modul în care copiii s-au implicat în ajutarea Zânei și implicit a Pământului, iar acesta le oferă copiilor în dar recompense. Ziua se încheie cu programul Prietenii naturii și dans.

DESFĂȘURAREA ACTIVITĂȚII

Nr. Crt.	Evenimentul didactic	Conținutul științific	Strategii didactice	Evaluare
1.	Moment organizatoric	Asigurarea condițiilor necesare unei bune desfășurări a activității: aerisirea sălii de grupă, așezarea scaunelor la masute, pregătirea materialelor necesare pentru activitate.		
2.	Captarea atenției	Se va realiza prin suportul model prezentat copiilor. Vor fi întrebați din ce cred că este confecționat.	Conversația Observația	
3.	Anunțarea temei	Se prezintă tema: ” Ajutăm zâna să salveze planeta prin confecționarea de obiecte din materiale pe care unii le aruncă”. Se anunță care sunt obiectivele și care sunt modalitățile prin care astăzi vom ajuta zână să salveze planeta.	Explicația	Acuitatea auditivă și vizuală
4.	Dirijarea învățării	Copiii trec la măsuțe cântând: „ Hai sa ne-adunăm, La măsuțe să plecăm, Pe zână să o ajutăm Unu-doi, unu-doi Hai și tu în rând cu noi”. Intuim materialele pe care le au copiii pe mese: -găletușa de plastic -coșulețe cu materialele de lucru:		

		iarbă, soare, norișori, flori și fluturi decupate din hârtie, baton de lipit. Se va demonstra și explica modul de lucru pentru realizarea temei Copiii execută exerciții de încălzire a mușchilor mici ai mâinii: „Miscăm degetelele, batem tare palmele, învârtim și răsucim și la treabă noi pornim.” Copiii încep să lucreze. Cei care au nevoie de sprijin sunt ajutați să finalizeze lucrarea. Se urmărește modul de lucru: aplicarea pastei de lipit în cantități mici, folosirea șervețelului, lipirea corectă a materialelor.	Demonstrația Exercițiul	
5.	Evaluare	Lucrările vor fi apreciate în funcție de următoarele criterii: - Așezarea corectă a materialelor. - Originalitatea lucrării. Vom face o mini-expoziție cu lucrările copiilor. Vor primi stimulente pentru priceperea și răbdarea pe care au avut-o în timpul lucrului.	Analiza produselor activității	
6.	Încheierea activității	Se fac aprecieri asupra modului cum s-au comportat copiii în timpul activității. Se fac aprecieri generale și individuale.	Conversația Recompense	Aprecieri verbale Recompense

AVERTIZARE

Prof. înv. preșc. COMAN CONSTANȚA IULIANA

**G.P.N „Căsuța Piticilor”, sat Cheia, com.
Măneciu**

Din vârful de munte tu îți înalți privirea,

Ascultă atent al sursurului râu.

Și numai tu, bujorule,

Îți înțelegi nemulțumirea

Și o aduni tăcut în pieptul tău.

Din vârful de munte doar tu încânți privirea

Codrului trist d-atâta jaf.

Și-l mângâi trist,

Căci simți cum neputința

Te stânge-ncet...

Oh, cât timp a mai rămas?

Și tot de acolo,

De sus, din vârful de munte

Trimiți semnale către vale:

Lacrimi de sânge ! strigă călătorul

Parfum de jale! țipă muritorul

Prin semne clare, avertizezi tu omenirea

Prin roșul pur, dorești ca să atragi privirea.

Să-ntorci din cale orice trecator

Să-nveți copiii ca să-și îndrepte gândul,

Spre ce-i frumos și pur și-nălțător.

Natura ne e a doua casă

**P.Î.P. Secuiu Luminița
G.P.N. „Căsuța Magică” Măneciu**

La pădure am plecat,

Totul este minunat!

Păsărele ciripesc,

Floricele strălucesc.

Hai cu toți să ne-adunăm

Natura s-o protejăm!

Aer curat vom respira
Dacă nu-l vom polua!

De la micul gândăcel
Până la înaltul copăcel
Toate ne sunt de folos,
Dar ne roagă acum frumos:

- Hârtii să nu aruncați
Nici iarba să n-o călcați!
Să nu rupeți florile
Ele sunt comorile!
- Sticle, resturi de mâncare,
Ambalaje de oricare
În coșuri să le-așezați!
Iar dacă le reciclați
Sunteți prieteni minunați
Și Natura o salvați!

Ecologia se învață,
E de folos orice povață!
De ești copil sau de ești mare
Te porți frumos cu fiecare!

Natura ne e „a doua casă”
Și ne-o dorim mereu frumoasă!
Să o-ngrijim, s-o prețuim
Prin fapte demne s-o cinstim!

Ecologie în versuri

Savu-Neda Ioana Florentina

Grădinița Step by Step cu P.P. și P.N. “Rază de Soare”

Localitatea Ploiești, Județul Prahova

Pământ, azi e ziua ta!

Pământ drag, de ziua ta

Îți urăm cu toții

“Să fii mândru și curat

Cu viață și nepoluat!”

Tu ne dai tot ce-i frumos

Cu noi ești prietenos

Dar de mult timp tot așa

Oamenii-ți fac viața grea.

Pe jos vezi multe gunoaie,

Iar prin ape, nu mai zic,

Cu toate ar vrea să strige

“Noi nu suntem de pe-aici!”

Pădurile au fost tăiate
Mulți copaci n-au fost plantați,
Astfel, animalele tot strigă:
“Casa noastră n-o stricați!”

Iar din fabrici și uzine
Fumul alb, înecăcios
Omului nu-i face bine
Și-i mereu bolnăvicios.

Fără mașinile poluante
Omul nu mai poate sta
Și chiar el nu înțelege
Că singur își face viața grea.

Hai cu toții să-nvățăm,
Pământul să-l respectăm,
Mai mult noi să reciclăm,
Și pe jos să n-aruncăm.
Iar când vrem să ne plimbăm,

Mașina să o schimbăm,
Iar când pomi vor fi tăiați
Alții în loc să fie plantați.

Și-acum că v-am povestit,
De Pământul mult iubit,
Să-i lăsăm pe alții să vorbească,
Noi să facem Pământul să zâmbească!

Ecologiștii

Autor: Prof. Înv. Preșc. TOADER SIDONIA OANA
Grădinița cu PP si PN “ Crai Nou”, loc. Ploiești ,jud.Prahova

Noi suntem ecologiști
N-avem frică de nimic
Curățăm și greblăm
Natura s-o protejăm
Și pământul să-l salvăm.
Unu, doi, unu, doi
Aruncăm doar la gunoi

Strângem sticle și hârtie
Mereu curat ca să fie.
Învățăm să reciclăm
Să putem să respirăm,
Florile le îngrijim,
Ne place să le privim
Să zâmbescă către soare,
Răspândind parfum, culoare.
Chiar dacă suntem pitici
Suntem mari ecologiști

Albinuțele și natura

Irimia Vasilica Mădălina

Grădinița cu PP și PN Step by step „Rază de soare”, Ploiești, Prahova

Albinuțe ne numim
Și natura o iubim!
Florile le ocrotim,
Prin copaci noi zumzăim,
Însă, pentru toate astea,
Ne strângem cu mic, cu mare
Și facem frumos, curat,
Pungi, hârtii și peturi goale,

Le ducem la reciclat!
Și când totul este gata,
Toți copiii-s fericiți,
Că-ci cu drag au ajutat,
Și natura au salvat!

NATURA, PRIETENA MEA

**PROF. ÎNV. PREȘC. TEMISTOCLE
GABRIELA**

**ȘCOALA GIMNAZIALĂ DÂRVARI
COMUNA – VALEA CĂLUGĂREASCĂ
JUDEȚUL PRAHOVA**

Când natura o iubim
Încercăm mai buni să fim.
Florile le ocrotim,
Și cu drag le îngrijim.

Prin pădure ne plimbăm,
Aer curat să respirăm

Copacii îi respectăm,
Și cu drag îi curățăm.

Apa limpede și bună,
Ne dorim să fie pură.
De gunoaie o ferim,
Și-mpreună noi trăim.

BUJORUL DE MUNTE

**Profesor pentru învățământ preșcolar,
Drăgănoiu Mariana
G.P.N. ACADEMIA PRICHINDEILOR
Loc. Izvoarele, Jud.Prahova**

Într-o zi de Cireșar
Ne-am imbarcat într-un car,
Sus la munte să urcăm,
Bujorul să-l admirăm!

După ceasuri de urcat,
Rozul pajiștei s-a arătat...
Muntele s-a înroșit...

Nu te sature de privit!

De vrei bujori să duci acasă,

Nu-i rupe să îi pui în vază

Poți face o fotografie

Și îți rămâne pe vecie.

